هو

در طوف حرم دیرم در مغبچه‌ای گفت
کاین خانه به از خوبی آتشکده باستی

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و غیر مشهور ... اشعار ایشان [illegible] بسبب [illegible] و اتفاق افتاده [illegible]

به نظم خواهد آمد [illegible] بسبب [illegible]

[illegible]

[illegible] عبد العزیز [illegible]

[illegible] شیراز [illegible] تبریز [illegible]

[illegible]

[illegible] فخر الدین [illegible] مظفر [illegible]

[illegible] استرآباد [illegible]

[illegible] میرزا [illegible] ابوالقاسم [illegible]

[illegible] فخر الدوله [illegible]

[illegible] شرف [illegible] سراج الدین [illegible] شاهزاده [illegible]

[illegible] شجاع [illegible]

[illegible]

[illegible] شیخ شهاب الدین [illegible] عبدالحی [illegible]

[illegible] دارالمؤمنین کاشان [illegible]

[illegible] شیخ [illegible]

[illegible] عزالدین [illegible] مظفر [illegible]

همدان [illegible]

[illegible] دارالعباده یزد [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

قطعه

[illegible]

... این چند بیت از غزلیات ... غزلیات ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... [illegible] ... الحکایه ... حضرت ... شاه سعید ... صاحب ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مثنوی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

امروز چه شد که رحمت به نگاه [illegible] کردم [illegible] | [illegible] | با [illegible] به مقام نگاه

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حسن خان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رحیمی اسمش عبد الرحیم [illegible]

[illegible] عبد الرحیم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

غزلیات

[illegible]

مثنوی [illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

مولانا [illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

[illegible]

شاه شجاع [illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

قطعه

[illegible]

نوشت و جهت [illegible] در نظر [illegible] **ملک شمس‌الدین** ملک [illegible] از ملوک کرت [illegible] سلطنت
[illegible] سلطان سنجر [illegible] مدت ملک [illegible]
[illegible] بیان [illegible]
[illegible] ملک [illegible]
[illegible]
[illegible] ملک را معروف داشت [illegible]
[illegible] **رباعیات** [illegible]

[illegible]

ثنائی [illegible]

حافظ [illegible]

شاه [illegible]

مسعود [illegible]

طغرل [illegible]

[illegible]

این رباعی [illegible]
[illegible]

مقیم [illegible] سلطان [illegible]
[illegible]
[illegible] **سلطان عادل بیگ** [illegible]
[illegible]
[illegible]
جامی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شاه عباس ماضی صفوی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

و در تاریخ [illegible]

[illegible]

[illegible]

کامی [illegible]

کامی [illegible]

[illegible]

شعر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعی

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعیات

[illegible]

[illegible]

تبریزی [illegible]

[illegible]

میرزا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تا کرده‌ام [illegible]

[illegible]

حیدری [illegible] تبریز [illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعی

[illegible] در عالم غم خاطر [illegible]

[illegible]

میرزا [illegible]

[illegible]

[illegible] **شریف** [illegible]

[illegible]

[illegible]

مولانا [illegible]

[illegible]

شوقی [illegible]

[illegible]

[illegible] **غزل** [illegible]

[illegible]

آذربایجان

[illegible]

تبریز

[illegible]

[illegible]

مقطعه

[illegible]

در صفت ...

[illegible]

شیخ محمود شبستری

[illegible]

[illegible]

از مثنوی گلشن راز

[illegible]

در تفکر نفس گوید

[illegible]

در تصدیق ... گوید

[illegible]

[illegible]

خاقانی

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

سرو ده شد

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

شیرازی

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

شیران

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خطاب

[illegible]

مثنوی

[illegible]

تحفة العراقين

[illegible]

[illegible]

خطاب

[illegible]

[illegible]

... قصاید ... [illegible]

سید ... [illegible] ... قوام الدین حسین بن صدر الدین ... [illegible]

[illegible]

قصاید [illegible]

[illegible]

فواید [illegible]

قصاید [illegible]

ملکا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

گنجه [illegible]

[illegible]

ابوالعلاء گنجه

[illegible]

[illegible]

در مدح خاقان گوید

[illegible]

مراغه [illegible]

مولانا [illegible]

قصاید

مراغه

[illegible]

در تتبع حکیم سنائی گوید

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

شماره ثانیه در ذکر حالات و شمه مقالات شعرای ماوراء خراسان حیث من النوادر [illegible]

[illegible] حکیم انوری [illegible]

ابیورد

[illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خواندن

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله المقطعات ایضاً

[illegible]

وله ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً قطعه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اشعار

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وصف [illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

[illegible] فارسی [illegible] ...

... سلطان [illegible] ...

قصیده

[illegible]

کاتبی [illegible]

[illegible]

[illegible]

جزری [illegible]

[illegible]

سلیمی [illegible]

[illegible]

قاضی شرف الدین [illegible]

[illegible]

[illegible] **قطعه** [illegible]

[illegible]

رباعی [illegible]

[illegible]

جلال الدین [illegible]

[illegible]

مولانا [illegible]

[illegible]

قصیده [illegible]

[illegible]

طالب [illegible]

[illegible]

جاجرم

... جام از اقلیم چهارم ... [illegible]

... زنده پیل ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مولانا ... نورالدین عبدالرحمن ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در صفت ... گوید

[illegible]

قصاید

[illegible]

قصیده در منقبت

[illegible]

[illegible]

مثنوی ...

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

علاء الملک [illegible]

[illegible]

ابن حسام [illegible]

[illegible]

تاج الدین [illegible]

رباعی [illegible]

[illegible]

عوامی

هرات

[illegible]

سیف الدین [illegible]

[illegible]

علاء الدین [illegible]

[illegible]

قطعه [illegible]

[illegible]

سبزوار [illegible]

سبزوار

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

میرزا بدیع [illegible]

[illegible]

میرزا جلال [illegible]

[illegible]

اشعار

[illegible]

شاه [illegible]

[illegible]

اشعار

[illegible]

خراسان

گوینده در مجلس [illegible]

رباعی

[illegible]

سمنان

سمنان شهریست خوش آب و هوا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در این باب این دو بیت ... در صنایع موسوم به ترجمان البلاغة ... عظیم دارد و به نظر رسید

ولد

دیگر

این ابیات از دو قصائد ...

[illegible]

در صعوبت راه گوید

[illegible]

دیگر

[illegible]

[illegible]

قرینت

[illegible]

قطعه

[illegible]

طوس

[illegible]

طوس

[illegible] آذری [illegible]

[illegible]

[illegible] امیر [illegible]

[illegible]

بر

[illegible]

طوس

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible] سلطان محمود [illegible]

[illegible] مولانا عنصری [illegible]

[illegible]

[illegible] عنصری [illegible]

[illegible] فردوسی [illegible]

[illegible]

خراسان

[illegible]

منتخب سلطان محمود

[illegible]

وصل

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] بعرض رسانید [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

چه گفت آن خداوند تنزیل و وحی — خداوند امر و خداوند نهی

[illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

[illegible] **سلطان** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مثنوی در شرح حال خود گوید

[illegible]

[illegible]

خراسان

[illegible]

طوس

[illegible]

مقطعات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حکیم سنائی [illegible] جلال الدین [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible verse, four columns, approx. 16 lines]

[illegible verse, four columns, approx. 21 lines]

[illegible]

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله من المقطعات ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

[illegible]

المقطعات

[illegible]

خراسان

[illegible]

غزنین

[illegible]

[illegible]

غزل

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

در صفت [illegible]

[illegible]

در منقبت [illegible]

[illegible]

در کیفیت خلقت ابوالبشر

[illegible]

بست

[illegible]

تو صحبت

[illegible]

حکایت

[illegible]

[illegible]

عراق

[illegible]

شهاب الدین [illegible]

[illegible]

غزنی

[illegible]

قصاید [illegible]

[illegible]

و له [illegible]

[illegible]

و له ایضاً

[illegible]

و له غزل

[illegible]

خراسان

[illegible]

در قافیه [illegible]

[illegible]

و له [illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

من الرباعیات

[illegible]

من الغزل

[illegible]

من الرباعیات

[illegible]

گویند در عهد خلافت ظاهری امیرالمؤمنین علی علیه السلام ... اسلام مشرف ... [illegible]

و تا زمان ... [illegible]

سلطان ... علیه السلام ... [illegible]

بوده ... شیخ شهاب الدین ... و بعضی ... شیخ عراقی و شیخ اوحدی [illegible]

نیز رسیده ... مثنوی ... [illegible]

... [illegible] قطعه [illegible]

این طرف

خراسان

[illegible]

قصیده

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

غزلیات

[illegible]

پرشم

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

مولانا وحشی [illegible]

[illegible] مثنوی ظهوری [illegible]

[illegible]

[illegible]

مثنوی فرهاد و شیرین

[illegible]

قطعه فی التیشه

[illegible]

خوانسف

شرح حال شیرین

[illegible]

اندرز شکر

[illegible]

کرمان

[illegible]

[illegible]

گفتگوی غلامان با ... و فرستادن جواب ایشان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملاقات شیرین و [illegible]

[illegible]

قسمت نامه بعنوان غزل

[illegible]

غزلیات

[illegible]

چراسگی

خوانی

[illegible]

رباعی

[illegible]

ترکیب بند مسدس

[illegible]

کرمان

ترکیب بند مربع

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

سلطان ابوسعید

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

که خوانت

هراتان

[illegible]

[illegible]

خراسان

[illegible]

[illegible]

خراسان

[illegible]

قصاید

[illegible]

نیشابور

[illegible]

[illegible] رباعی [illegible]

[illegible]

[illegible] مولانا غیاث الدین [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظیری [illegible]

قصیده

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولد [illegible] **ایضاً**

[illegible]

دارالسلطنه هرات از اقلیم چهارم [illegible]

[illegible]

ابوسعید [illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

خراسان

[illegible]

قصیده

[illegible]

ولد [illegible] **ایضاً**

[illegible]

هرات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جواب میرزا شرف جهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اشعار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible — four lines of verse in two columns]

[illegible — prose passage of about seven lines, with a rubricated heading in the margin; words partly legible include «سلطان» and «ابوالفتح»]

[illegible — prose line with a rubricated heading «قصه»]

[illegible — fifteen lines of verse in two columns]

[illegible — verse in four columns, with rubricated headings; about twenty lines]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

یوسف [illegible]

گیلان ولایت [illegible]

[illegible]

[illegible]

غم زمانه

غم زمانه و ریش سینه [illegible]

شهود [illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

غالب [illegible]

مولانا [illegible]

قطعه [illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

گیلان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

شروع در ذکر شهرهای [illegible] عراق [illegible] امیرالمؤمنین علی ابن ابی‌طالب [illegible] علیه السلام

[illegible] عراق [illegible] اقلیم [illegible]

[illegible] بغداد [illegible]

[illegible]

[illegible]

شمس الدین [illegible] خواجه نظام الملک [illegible]

[illegible]

قطعه [illegible]

[illegible]

رباعی [illegible]

[illegible]

شروع در [illegible] عراق عجم [illegible] اقلیم [illegible] چهارم [illegible]

[illegible]

اصفهان

[illegible]

[illegible] اکبر [illegible]

[illegible]

اجلال [illegible]

[illegible]

[illegible] امیر [illegible]

[illegible] اشراق [illegible]

[illegible]

[illegible] رباعی [illegible]

[illegible]

میرزا [illegible]

[illegible]

[illegible] ایرج [illegible]

[illegible] اوجی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بهائی اسمش شیخ بهاء الدین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] رباعی [illegible]

کاوک

[illegible]

تایب [illegible]

[illegible]

[illegible] تجلی [illegible]

[illegible]

[illegible] خواجه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جلالی [illegible]

[illegible]

قطعه لطیفه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولد [illegible] رباعی [illegible]

اصفهانی

[illegible]

و له — ایضا

[illegible]

[illegible]

و له — ایضا

[illegible]

و له — ایضا

[illegible]

[illegible]

وله در صفت آتش گاه [illegible]

[illegible]

[illegible]

وله المقطعات

[illegible]

[illegible]

رباعی [illegible]

[illegible]

خواجه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گرمی ز روی عشق ... [illegible]

قطعه [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

رفیع الدین [illegible]

[illegible]

قطعه [illegible]

[illegible]

[illegible]

زینت [illegible]

ساقی [illegible]

[illegible]

سالک [illegible]

سپهری [illegible]

[illegible]

سعدا [illegible]

[illegible]

میرزا [illegible]

[illegible]

ناظر [illegible]

[illegible]

شجاع الدین محمد [illegible]

[illegible]

شرف الدین [illegible]

اصفهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

غزل [illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لغت نغمه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دل

[illegible]

لعبت یاسمن فروش

[illegible]

[illegible]

کمال‌الدین میر [illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

در وصف [illegible]

[illegible]

غزل

[illegible]

[illegible]

در وصف عمارت

[illegible]

رباعی

[illegible]

اصفهان

[illegible]

در مرثیه فرزند دلبسته

[illegible]

در لغز کشتی گوید

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

[illegible]

در تاسف …

[illegible]

در تعزیت …

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

در جواب رکن الدین …

[illegible]

در مرثیه …

[illegible]

در …

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ایضا

[illegible]

و له

[illegible]

ایضا له

[illegible]

و له

[illegible]

ایضا له

و له

[illegible]

ایضا

و له

[illegible]

ایضا

و له

[illegible]

ایضا

و له

[illegible]

و له

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اگر

غرائب مجسم

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اصفهان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

علیٌّ ولیُّ الله

[illegible]

قصیده

[illegible]

رباعی

[illegible]

مقطعات

[illegible]

نظم

[illegible]

رباعی

[illegible]

[illegible]

شعر

[illegible]

تقلید

[illegible]

[illegible marginal notes]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

قتیل [illegible]

[illegible]

نصیر [illegible]

چنین

[illegible]

یقین [illegible]

[illegible]

خضر [illegible]

[illegible]

شوقی [illegible]

[illegible]

صبری [illegible]

[illegible]

شیخ کمال [illegible]

[illegible]

حرف الکاف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کتاب

[illegible]

کمال الدین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۲۲۸ ثمان وسبعین وسبعمائه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزليات

[illegible]

شرح وبرم

[illegible]

قاضی مسیح الدین

[illegible]

[illegible] گو [illegible] **بیت** همشیره شیخ نجم الدین [illegible]

[illegible] سلطان [illegible] سلطان یعقوب [illegible]

[illegible]

[illegible] شیخ [illegible] سلطان یعقوب [illegible]

[illegible] سلطان [illegible] شیخ [illegible] سلطان [illegible]

[illegible] **فرد** [illegible]

[illegible] **دارالسلطنه تبریز** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **ابوالحسن [illegible]**

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] **قاضی [illegible] غفاری** [illegible]

[illegible] **[illegible] بیک** [illegible]

[illegible]

[illegible] **[illegible] بیک** [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

غرائب مجسم

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible] **شیخ [illegible]** [illegible]

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **حاجی بیک** [illegible]

[illegible] **[illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

قزوین [illegible]

[illegible]

[illegible]

شعار

[illegible]

قصیده

[illegible]

[illegible]

مثنوی

[illegible]

و له ایضا

[illegible]

قزوینی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قزوین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

حیرتا [illegible]

[illegible]

داعی [illegible]

رباعی [illegible]

[illegible]

قصیده [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی [illegible]

شاه میر [illegible]

[illegible]

شمس الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حیدر [illegible]

[illegible] [illegible]

قصیده

[illegible]

فرد

ایضاً

[illegible]

نظم

[illegible]

فرد

ایضاً

[illegible]

رباعیات

[illegible]

عارف [illegible]

عطا [illegible]

[illegible]

مظفر [illegible]

اشعار دیگر

[illegible]

[illegible] [illegible]

قسم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خواجه نصیر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

عراق عجم

[illegible]

کاشان

[illegible]

[illegible]

صورت قسمت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

کاشانی

[illegible]

[illegible]

فیض اسم شریفش [illegible] کاشف حقایق [illegible]

[illegible]

بابا [illegible]

ابوطالب کلیم [illegible]

[illegible]

غزلیات [illegible]

[illegible]

[illegible]

بابا [illegible]

مولانا محتشم [illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

کاشانی

[illegible]

[illegible]

در مرثیه پادشاه

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

و له — ایضاً

[illegible]

در مرثیه — ایضاً

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

مشفقی [illegible]

منصوری [illegible]

رباعیات

[illegible]

قصیده

[illegible]

[illegible]

خواجه رشید الدین [illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] از اقلیم سیوم [illegible]

شیراز

[illegible]

فارس
خواجه حافظ

[illegible]

مثنوی

[illegible]

شیراز

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

الغزلیات

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

شیراز

شیخ مصلح الدین شیرازی رحمه الله [illegible] المتکلمین و [illegible] المتأخرین [illegible] السعدی [illegible]

[illegible]

[illegible]

شیراز

[illegible]

[illegible]

ایضا

و له

[illegible]

و له

[illegible]

فردیات

[illegible]

شیراز

[illegible]

ایضا

و له

[illegible]

شیراز

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

فارسی

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

شیراز

چون

شیراز

[illegible]

مطلع ثالث

[illegible]

مطلع چهارم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مطایبه

[illegible]

مطایبه

[illegible]

قطعات ملک الشعرا

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

ایضاً

وله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در نعت رسول [illegible]

[illegible]

در شرح حال [illegible]

[illegible]

شیراز

[illegible] شیراز

[illegible]

[illegible]

الصحبة

[illegible]

الموعظه

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

شیراز

در پند سلاطین

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

حکایت

[illegible]

حکایت

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

حکایت

[illegible]

[illegible]

حکایت

[illegible]

حکایت

[illegible]

شیراز

فارس

[illegible]

[illegible]

(عرفی)

[illegible]

شیراز

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

قصاید رباعی

[illegible]

و له

[illegible]

رباعی

[illegible]

و له

[illegible]

رباعی

[illegible]

سیمرغ

[illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ

[illegible]

الفردیات

[illegible]

[illegible]

شیراز

[illegible]

عرض دهم ز غمت [illegible] | [illegible] | [illegible] کرده [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible] عرض [illegible] | [illegible] [illegible] | [illegible] هجران [illegible] | [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

دل [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] عشق [illegible] | [illegible]

میر [illegible] از سادات [illegible] خلف الصدق میر [illegible] [illegible] فضلا [illegible] علوم [illegible] [illegible] مشهور [illegible] [illegible] شاعر [illegible] [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] [illegible] از شیراز با صفهان آمده [illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] چشم [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] چشم [illegible]

[illegible] [illegible] عراق [illegible] هند [illegible] عشق [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] از طبقه [illegible] اوقات [illegible] سلاطین و [illegible] دیوان [illegible]

[illegible] چشم [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

شاعر

فارس

[illegible] شاعر [illegible] خراسان و عراق بوده [illegible] [illegible] [illegible] غزل [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] شاعر [illegible] [illegible]

[illegible] | **اشعار** | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] گویند [illegible] شیراز [illegible] [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

مولانا [illegible] [illegible] شیراز [illegible] مولانا [illegible] مولانا [illegible] تبریز [illegible] مولانا [illegible] دیوان [illegible] مولانا [illegible]

شیراز

غزلیات

[illegible]

مولانا [illegible] در اوایل حال به ذکر [illegible] مشغول [illegible]
[illegible] سلطان صاحب قران [illegible]
[illegible]

[illegible]

ملک الشعراء [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعی

[illegible]

غزلیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

شیراز

از هر قلم [illegible] / تا گفت [illegible] کرد
صد [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

خواجه [illegible] پسر خواجه [illegible] که [illegible] بسیار [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] الدین [illegible]

تا چشم [illegible] / تا چشم گشودیم [illegible]

مقیم [illegible] این [illegible]

[illegible] / [illegible]

مولانا [illegible]

مثنوی لیلی و مجنونش مشهور [illegible] یوسف زلیخا [illegible] این چند بیت [illegible]

[illegible] / اگر چون دل [illegible]

شب [illegible] / شیشه [illegible]

مثنوی لیلی و مجنون

ای [illegible] / خلق [illegible]

[illegible] / [illegible]

نعت سید المرسلین

شاهنشه [illegible] / [illegible]

چون کرد

چون کرد در اختر [illegible] نظاره / شد چشم حکیم پر ستاره
گفت این خلف خلیفه زاده / [illegible] شود از فلک فتاده

روزی که [illegible] دانش خویش / صندوق کتب شود [illegible]
عشق از دلش آتش [illegible] / وان جمله کتابها [illegible]

چون گشت [illegible] حاله / [illegible]

وله

شد لاله باغ و باغ لاله

چون قیس [illegible] / زان گلشن تازه شد بریده
چون مرغ پریدش [illegible] / از چوب [illegible] قفس بود

[illegible] رسیده بود گویا / [illegible] فلک [illegible]
بر قتل آن فلک جفاکار / [illegible] غبار

بر پشت [illegible] / چون [illegible]
آن گوهر که بود [illegible] / مجنون شده بود [illegible]

بر سینه گره چون رسیده / [illegible]
گفت [illegible] / [illegible]

در کوه [illegible] / [illegible]
گر [illegible] / هم [illegible] چشم [illegible]

گفت این سخن از جواب [illegible] / [illegible]

وله **ایضاً**

بود خبر [illegible] / [illegible]
گفت این [illegible] / [illegible]

[illegible] / چون [illegible]
گفت [illegible] / [illegible]

[illegible] عشق [illegible] / [illegible]
چون عشق [illegible] / [illegible]

پر [illegible] غزل [illegible] / مجنون و لیلی [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] غزل سرائی

[illegible] / [illegible]
گفت این غزل [illegible] / [illegible]

گفت این غزلت [illegible] / آن [illegible] خون
[illegible] / وآن [illegible]

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

وله **ایضاً**

[illegible] / [illegible]
[illegible] / وآن عاشق خون [illegible]

تا [illegible] / با [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible] / چون برق [illegible]
[illegible] خون [illegible] / [illegible]

شیراز

گفتا پدرم بگو چه بودیا
یاد آورد دلم ز دور دوری
پس ملک آمد از ره دور
تا که مدت مراد باشد
چون دست بنفشه او لیلی
در کوه گل از عجب درآمد
هر یک به نشاط و لیلی
یکی بخت از آن میان برآمد
دور از همه رخت یکباره
اندر قافله مناسبی دون
تو با دیده را حصار کرده
در کوه منت بدست آورد
دست که گشته تا در آتش
لیلی چو شنید بر وی آمد
هنگامی که دود و آتش
چون مدت انتظار مجنون
دست به دراز و دوان
ز آتش ز دست ...
شد پر شکسته دل آواز
چون دیده به پیر گرفتش
گفتا که چه گفت این عجوزه

در عیش و آشتی دو دیدی
کای قمر تو از ما نیکوتر
وله
چون مار گزیده جان لیلی
شبنم بنشست و سبزه و گل
با لاله و گل بدست نازی
آورد ز باغ و دو یار
در دیده گل سرشت و دل
بر دامن کوه دید مجنون
ایجمع دگر ز بیکار کرده
این قافله چون که در گذرانند
آن دست به دیده باز از دو
کز خورد ز تو تا کی
خون می خورد و که ...
وله
چون دست زمین ز آسمان زود
آتش بدل جهان فتاده
دیدش یکیان که ...
چون دید ...
تو زنده به چه مسکین ...

وله
بر شنید زمین و رقص پیش
چند که خزان بها دوید هم
ایضاً
چون سبزه ز خاک سر برآورد
صف بسته چو مادران ...
خوبان چو بهار و ...
بگریست کای بهار دوبا غم
آن روز که چند آن ...
چون ناز و ... شکفت
اکنون ...
مجنون سوی محمل آمد ...
چشم که ... تو با دام
می گفت به آب دیده ...
چون مرده ...
ایضاً
آتش زنده ... بر دل تنگ
تا کی ز کوی ... شوری
افتاده بر آتش دل تنگ
مجنون ز نشاط ...
گفتا پدر تو ...

گر زانکه لیلی ز ... چو ...
جان ... [illegible]
آن خانه ... [illegible]
یا جانوریش ... [illegible]
طاووس بهار ... [illegible]
گلنار رخان ... [illegible]
لیلی چو بنفشه ... [illegible]
ای باغ و بهار ... [illegible]
می رفت سوی ... [illegible]
از قافله سوی او ... [illegible]
از خیل ... [illegible]
می گفت ... [illegible]
از پوست ... [illegible]
ای زنده ... [illegible]
کای یار ... [illegible]
بگذشت ... [illegible]
می گفت ... [illegible]
چون ... [illegible]
چسپیده ... [illegible]
هر چند که مرغ ... [illegible]
دردا ... [illegible]

(لیلی و مجنون)

هر یک ز ما از فراق برده
گرد آمده خویش ز ...
پیرم بدل آتشم میانگیز
از پیری ... پیش
سرگشته تو ... افلاک
آن خاک ... که غمناک
نشنید نصیحت ... شم
گفتا ... خاک ...
در خانه ... بابن ...
چندان ... آغاز
آن خنده ... شاد باشد
انگار که خاک پاک گردی
شد خاک ... غمناک
بگریست ...
از ... مجنون ...
گفتش که ... گشتی
زان ... رسید
... نشیند
چون ... خزان
گلزار که با تو شام و ... شکر
گفت این و ... گیسو ...

آن گریه بر آن ... گه
کنند ... پیش
وله
اندیشه کن از جوانی خویش
بسیار ... نه به ...
در حشر ... سر از خاک
شاید ز جواب ...
زین ... یک ...
از ... جان ...
این ره که تو ... آمدن ...
کارش ... باشد
در کوه ... گردی
وله
کار ... تو تا ...
از خاک ... سر
هم ... کشتی ... زشتی
... تمام رسید
... نشیند
زاد ... ز ...
اطفال ... سیر ...
کمدت ... نهند

وانگاه که گریه چشم بستند
در بستن زخم او بکاره
ایضاً
آب از حرکت ... گیرد
کر باید ... گردی
گفتا نشنیدم ...
طفلی که ... زاده
صد کوه بدل ...
آن ... درسرایم
نه چرخ اگر ... شود
انگس که ... جوش
مجنون ز گمان ... صیاد
ایضاً
دانم که ...
از غم ... مجنون
واکنون ...
مجنون چو نظر ... فکند
کار ... ز ...
بر ... دیده ...
آهو ... تو ...
مجنون ... پیر

در ... شد
گردند ... پاره
در ... آتش تیز
... قرار گیرد
در ... سبزه ... گردی
کاکشته ... آکنده
هم ... داده
صد ... کردیم
در خانه ... کرده ایم
بر ... ز این ... جو
لبهای ... ز خنده ...
چون ... افتاد
در خاک ... خاک
در ... گل ...
یک سوخته بود خال مجنون
تا ... عرق آورد
بر ... فکند
هم ... حرمت ...
در خاک ... خود گیر
آهو ... جان ... دم
گفتا ... تقدیر

شیراز

جرم از تو ناز در غرور | گر عین تو سرخوشم این بود | رخش پی سیاه گونه باشد | جرم از خم زلف او نباشد
اشکت بگو شد دلم | شد حسرت جهان من عالم | شیر تو سر چه شود درشت | چون زیر فراق کار گشته
شاهد دستان چنین بود | **وله** | **ایضاً** | این کرد حیله با جانا [illegible]
کان لطف که لیلی از جهانش | خورشید جهان بر آسمانش | مجنون بحرا به مرگ شست | اگر نه که [illegible] بام کرشت
ناگاه که او دید پیشش | زد بیش زبان نگاه پیشش | بنیاد رت ازین جهان برافتاد | کارت بجهان دگر افتاد
مجنون زجهان نهان گستاخ | لرزید چو از دم تبر شاخ | در کف زده جان بر خوارت بگو | سوی [illegible] لیلی آمد اندر
نزدیک جنازه تو پیش | بگرفت جنازه را در آغوش | نالید چنانکه رفت هوش | نشنید درین جهان نعاتش

مصنف اسمش محمد اسمعیل اصلش از شیراز و برادر شاه [illegible] است لیکن چون در طرشت [illegible] بطبع نظم شعر [illegible]

گر [illegible] نگاهی [illegible] | ما بیان را متوان [illegible] | در سینه دلم کم شده تحت بگویم | غیر از تو کسی [illegible] فتاده

نظام الدین احمد در سلک وزرای خسرو شاه [illegible] بود و [illegible] از فصحای زمان [illegible] بوده و کار [illegible] شعر نیز [illegible] ساخته

بعید حبس افتاده در مجلس [illegible] سلطان [illegible] فرستاده **رباعی**

ای شاه کسی [illegible] | روز دیگر [illegible] | خورشید [illegible] | من چون [illegible]
علم کز [illegible] | با قوت [illegible] | در [illegible] | پرورده [illegible]

سر نظام از سلسله سادات [illegible] عالم [illegible]
سلسله [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

نعیما در خدمت امام قلیخان [illegible] مشغول بوده [illegible] | [illegible] | این حکایت [illegible]

اسمش عبد [illegible]

فارس

نیکی اسمش عبد [illegible] از کابر [illegible] شیراز [illegible] چون کتاب [illegible] در علم سیاق کمال مهارت داشته [illegible]
سینه و دم [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

کازرانی از اقلیم [illegible] قبا [illegible] و هواپیش [illegible] در [illegible] شعر [illegible]
و هم [illegible] سبزه [illegible] کلمات [illegible] شعر [illegible]
رسید [illegible] **ارشد** [illegible] شعر [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

اوحدی اسمش تقی الدین [illegible] اصفهان [illegible] شعر [illegible]
گر [illegible] | چون [illegible] | گر [illegible] | [illegible]

جابری از [illegible] اسمش [illegible] طبع [illegible]
[illegible] | [illegible]

رشیدی [illegible] | [illegible] | [illegible]

قاسمی اسمش شیخ ابوالقاسم [illegible] کازران [illegible] طبع [illegible]
تو [illegible] | ازین طرف [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

(لار)

خلیفه [illegible] شاه عباس صفوی [illegible]
[illegible]

خضری [illegible] امام قلیخان بوده [illegible] | [illegible] | [illegible]

سالکی اسمش مولانا صدرالدین [illegible] | دل [illegible] | [illegible]

مجنون [illegible] امام [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | دل [illegible] | [illegible]

مولانا [illegible] مشهور بخراسان خان [illegible]

تبریز از قصبات مشهوره ملک [illegible] و [illegible] و کثرت [illegible] با کثرت [illegible] کمالات [illegible] در عهد شاه [illegible] میرزا احمد [illegible] فارس شده بود [illegible] [illegible] و قصیده مولانا [illegible] که [illegible] قصیده [illegible] پادشاه [illegible] خوانده شد [illegible] [illegible] میرزا احمد [illegible] دیوان [illegible] چند بیت از آن قصیده [illegible]

قصیده

ای که جهان شده از [illegible]	[illegible] نقش [illegible]
[illegible]	[illegible]
حاصل [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
هرچند [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
در مجلس [illegible]	[illegible]
باشد [illegible]	[illegible]

[illegible]

و این ولایت [illegible] مشهوره [illegible] ولایت ایران [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ایران [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ایران [illegible] [illegible] ایران [illegible] [illegible]

بلخ از اقلیم چهارم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **الغ بیگ** [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]	[illegible]

شیخ [illegible] [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

شیخ ابو [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

رشید [illegible] [illegible] [illegible] رشید وطواط [illegible] سلطان [illegible]

رباعی

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible] سلطان [illegible] [illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

رباعی در جواب

بلخ

شاها [illegible]

[illegible]

شاها فلک [illegible] جیش تو [illegible] صاحب نظری [illegible]

و [illegible]

قصاید

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

سکر

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

وله

ایضا

زهی فروغ رخ حسن تو در جهان آتش
[illegible]
اگر نگاه در آتش نهان تو [illegible]
منم همیشه در آتش [illegible]
اگر بملک غضب [illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

[illegible] آتش
[illegible]
دل تو [illegible] آتش
[illegible] آتش
چراست [illegible] آتش

ولہ

[illegible] آتش
[illegible]

ایضاً

[illegible] میان ما
[illegible]
ابوالمظفر خورشید خسروان [illegible]
[illegible]

ایضاً

[illegible]
[illegible]

[illegible] در میان آتش
دل [illegible] در میان آتش
[illegible] آتش
[illegible] آتش
[illegible] آتش
[illegible] آتش
[illegible] آتش

ولہ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

چه حیله سازم که از [illegible] سلیم
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

چه چاره سازم که از [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولہ

ایضاً

چاکران تو که زدم چو خیالی ... | ولہ | رباعی | گر دیده خیال دانه ای ملک کشیدگر

یکه زهره قد خصم تو بریده | گر تیره شمشیر و به دوزند بتیر | هرگز نکویم یا به بانشدی | گر گو نماید از خود و مندی

اوهای کشیده و هی کرده | | | تو بهی کشتی و بی خسدی

و ابدادی و را پیدا عشق همی | جانانی و جان را به ره خوبی کردی | ولہ | هرگز نرسید از تو دل من بخوشی | با عادت خوبان خود بنده پرستی

ولہ رباعی

سیر رخت و گلاب از بہشتی باده | هست از خط عنبر سرشتی بر ساده | روز گه من و مستی از رخ سرخوشی | هیچ از دو نگر از رخ بهشتی ساده

تا که در رخت سنبل تر را بنشاندی | عشاق دل از قحط بر شسته اند | آن چاه زنخدان که دل در بستی | تا لب بخنده تو بانشسته اند

به یاد تو سپهر وار جان گرو کنان | نکه کشتم ابیاء دو از هجران | دست از همه شستیم و نشستیم گرتان | چون سینه کرد ست گل ما و او دیگران

سیف الدین شمع جمع افاضل در حضرت حضرت سلطان محمود چون لاله اش بوده و صاحب فضل یاد داده و یکی از تقریر و تکرار است این چند بیت از او است

دل بگو جنان خزان و چمن تازه | جا نه چهره و آب تابان بزیر غبار | از کسی تا که چشم از باد یا فته باد | زرنگ آمد در و بر زنده و تازه

آن مهر جام گردد از دو چشم سیل | | قطعه | آن مهر که بر نم یابد از دو دل خاکدان

بویش به بوی ریش سلطان نخچی | رنگش چو رنگ لاله گلگون دران | مفتاح رحمی در و رنج یا مهر | اسباب خیری دوری و سود دیانت

مولانا شمس فخری از ارباب تذکره و از معارف فضلای عالم مقتدر است بان قلم از شرح او قاصر و با سلطان ابراهیم ادهم و صحبت خجسته دیده و همه که خود تو بشان

گشت در دیده سالکان داری خوان شاه گشت این بیان از کسی کو مشعر بخود از کتاب ابراهیم شهبشید

صوفی که کجک دروش باز است | گر بجید از فقر میخرید خوش کالیت | از خوابش رطب و دست جبینی | هر که بکسو در رنگ تب و دانست

عنصری

ابوالقاسم حسن مقدم و مقتدی شعرا از فصاحت شعار و کرم و منشوار فصحای بلاغت آثار است و موید بانصاب شعار و زین و استقامت کلامش بتن

و از استخدام زاده و بمواز زبان بعنوان آل سبکتکین گشت در دوره زمان یمین الدوله سلطان محمود و تقرب و عزت بسیار یافته گویند

ثروت و شان او در زمان دولت محمود مضاف چنان و دیگر در و دیگر رعایا یکان بود و نقلست که چهار صد شاعر ملتزم در مجلس او حاضر بوده

و او ملک الشعرا بوده و امرای عظیم الشان صلاح حال خود را در متابعت رای او می دیده و سلطان نیز او را بمنادمت مخصوص

خود را وا از دیگران برگزیده و در وقت و قدرت سخن گذاری آمد زمان بوده که بیندیشی سلطان در عالم مستی ایاز را بر بریدن

دو زلف که هر یک چون عنبری بر دو ماه چیده با چنین سنگی سنبلی بر روی آفتاب بر غلطیده امر با خت را به چهاند تا

دلبند دان و ام دلبند را بریده بر قدم سلطان انداخت و سلطان از خواب مستی فرو گرفت چون نسیم صبح بر شاخ شنیع

شد از جا برخواست و ایاز را طلبید و چون حکایت گذشته شب را شنید که و از ندامت غضب بر مستولی شد و بر کسی

میرسید عرصه و آفاق در سیر کرد و هیچکس را یارای آن نبود که بخدمت سلطان رود و عنصری خطه با خواص شرف اند و در حضور بود

سلطان گفت حال تو از من پرسیم و دیدم چه گویم در مخاطبه جان گویم صبح نیک بارد و بدل از من چون عنصری مبادا را بگوید که عنصری این رباعی گفت

کی عیب سر زلف بت از کاستن است | چه جای به غم نشستن و خواستن است | روز طرب و نشاط و می خواستن است | کاراستن سرو ز پیراستن است

سلطان را این رباعی بغایت خوش آمد و سه بار دهن او را از جواهر الوان لبالب کرد و از آن اندوه رهانید و عنصری در غزنین بوده و در زمان

سلطان ابراهیم بن مسعود بجوار رحمت ایزد رفت و که اشعار وی اکثر مشهور است گویند سی هزار بیت بود تک چند مثنوی و اقعی گذرد از دست حال از تصاریف زمان

ولہ | چیزی از آن در میان نماند آنچه سفر رسید هیچ نحات شده از روش | قصیده

چهار دو قشش همه چهار کار بود | کسی نه نه و از چند دشش از چهار | بوقت قدرت و رحم تو بزم آن فخر | بوقت سخا کجیش وقت هجیده

از ره هنگ از بر هم شده سر الفتش | ولہ | رباعی | عنک به وی نگرد و نکند و بخشش عالم

از دل تا بیست و خود هر آیه قد بر افروشی | و در تراز ما بهر دو خود چرا نیست چراه | گر گشت عاشق از آن بر خیزد و بنشیند | و دو دری قوت جیش از چشم مرده

آفتابش بارکش و فضلش سیاه | با جام تنش نرخ و با پایش چو ماه | بیکمش و رسید با رکاب بهمانی | بیکمش و بدست سکه رشاب آینده

شرحی از خون بکشد هر که گرد کون کرد | مردان کویند لیکن من بجشنیده | داد گر من یاد بم بر نیم جشمه و رضا | زانکه رویش چار فرو بست ازلی عالم

از دو غم بهر دو هی با نیم از ما تحیم | از به حسن خورشیش از فخر بحیح تو | خسرو مشرق یمین دولت بنیاد ملک | آفتاب ملک امین ملت و فخر جاه

یا به خود را یکی همه یار ستاینده را | تا جهان باشد همین فرمانده باد | آنچه بستاند و لایت آنچه به یدی آید | آنچه بنده دوست دشمن آنچه بکشته

بیره خسرو دستار تب دو دل پر از غبار | تیغ از شیر تر و هنر جنگجو یان عراق | آن دهان جنبان بود که شاه بیرون تر | همان زبان گو یا بود که شاه خوانده

زیر یاری سخن رویش دو دیده بو یاد | زیر پارت سکال خیره از دیده | هم به جهد گردد هم به رحمت خوده | جز به دیده یا بحکم جیراخشیاد

و دیده حکم پادشاهی بر آن گوهرت | پادشاهی است شاهی تو فخر و خشتابه | و دیده از خجسته چهره و به جوده بنشان و غم | و دیده از دیده بیند چهره و بر جهان دیده

ولہ | چه چیز است رخساره و زلف | سخن دلکشی بر روی شب روز پرور | رباعی

چاناکه خورشید رنگ آتش با | هر دو که کشته جان و فرت شهر | نه سعدی کرده اند تو شاهد | نه هر و بر کمینی تو را با شخر

گفتم زلف را که دار روی گو | گفته رنگ رخ قفسه تیز مشکینه گر | جان زرنگ در رنگ آتش جیه | نه آب در رنگش و آب دیده زره

باع

[illegible]

ولە

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

دگر شجاعت که [illegible]

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ولە

[illegible]

ولە

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعی

[illegible]

و گویند که سلطان [illegible] این رباعی را بدیهه گفته

[illegible]

شاه ... [illegible] | ... [illegible] | گر ... [illegible] | ... [illegible]

[illegible]

(منوچهری)

منوچهری شصت‌کله اصلش از ... دامغان ... از ... ابو النجم ... سلطان مسعود غزنوی ... [illegible]

وله

این ... عجب ... [illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

لغز

[illegible]

وله

[illegible]

لغز

[illegible]

[illegible]

(مولوی)

مولوی مولانا جلال الدین محمد بن بهاء الدین محمد بن الحسین البلخی ... [illegible] ... سلطان محمد خوارزمشاه ... [illegible] ... سلطان محمد ... بلخ ... هجرت کرده به عزم حج ... شیخ فرید الدین عطار ... [illegible] ... مولانا جلال الدین ... [illegible] ... سلطان علاء الدین ... [illegible]

و مراعات جانب ایشان را لوازم احترام و تبجیل [illegible] تا رسید مولانا بهاء الدین [illegible] انتقال کرد و جناب امیر [illegible]
بر مسند ارشاد [illegible] متمکن گردید گویند هر روز چهار صد فاضل عارف در حلقه درس ایشان حاضر میشده و سلطان علاء الدین
با ایشان کمال اعتقاد داشت [illegible] در کمال [illegible] دامن گیر [illegible] از علوم ظاهری [illegible] یافت و در صحبت
[illegible] از [illegible] شیخ صلاح الدین زرکوب [illegible] شیخ [illegible] رسید
[illegible] شیخ حسام الدین [illegible] کتاب مثنوی که [illegible] شریف ایشان [illegible] اکثر ابیات [illegible]
[illegible] شیخ شمس الدین تبریزی [illegible] تبریز [illegible]
کمالات ظاهری [illegible] شیخ رکن الدین سجاسی [illegible] امام [illegible] علی بن موسی الرضا [illegible]
[illegible] علی بن ابی طالب [illegible] شیخ [illegible]
[illegible] مولانا جلال الدین [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] مولانا [illegible] علوم [illegible] مولانا گفت [illegible]
[illegible] حکیم سنائی غزنوی [illegible] علم [illegible]
مولانا از این سخن متغیر [illegible] این کلام [illegible] شیخ شمس الدین در لباس فقر [illegible]
بمجلس مولانا [illegible] کتاب [illegible] گفت این کتابها [illegible] علوم [illegible] مولانا گفت [illegible]
[illegible] مولانا [illegible] مولانا گفت [illegible]
[illegible] شمس [illegible] کتابها [illegible]
[illegible] مولانا متحیر شد گفت این [illegible] شیخ [illegible]
و بعد از آن [illegible] شیخ [illegible] صحبت [illegible]
[illegible] شیخ [illegible] از مولانا [illegible] تبریز [illegible]
مولانا [illegible] آتش فراق [illegible] تبریز [illegible]
[illegible] مولانا [illegible] شیخ [illegible] شام [illegible] مولانا [illegible]
اوقات [illegible] غزلیات [illegible] مولانا [illegible] شمس [illegible] عالم [illegible]

گویند

گویند شمس [illegible] علاء الدین محمد [illegible] مولوی [illegible] کمالات [illegible]
[illegible] کتاب [illegible] مثنوی [illegible] شیخ [illegible] الدین
محمد [illegible] بیت [illegible]
[illegible] کلام [illegible]

غزلیات

[illegible]

وله

[illegible]

ایضا

[illegible]

ایضا

[illegible]

در تو بود ... [illegible]

[illegible]

ول

غم ... [illegible]

المقطعات

گویند ... [illegible]

[illegible]

ول

[illegible]

ول

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

گر با تو ... [illegible]

سبحان الله ... [illegible]

[illegible]

گی باشد وگی باشد وگی باشد دگر ... می باشد وی باشد وی باشد ... [illegible]

امیر فرخ از سادات ... [illegible]

هر که دست از ... [illegible] ... پر کرد از غلات [illegible]

[illegible] ... اصفهان است ... [illegible] ... این عالم کرد

قطره دیده و چون ... [illegible] ... چه بین تو دل از سینه ... [illegible]

شهرستانه تایید و در ذکر حالات . و شرح حالات شعرای ولایه خوارزم و نواحی آن

در ولایت ... [illegible]

اخراج البلد ... [illegible]

[illegible]

ایشان ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... [illegible] ... در رکع از دار الملک خوارزم شیخ ابو الوفا

از محققان اولیا زمان خود بوده و صاحب کمالات صوری و معنوی بوده و جامع علوم ظاهری و باطنی نیز [illegible]

هر کو دم اعتقاد بد تو زند گناه   زان رو که درین هست بعجز اعتراف
دعوای وجود و عجز و قوت فعل   لا حول و لا قوة الا بالله

حسامی بعضی از خوارزم و بعضی [illegible] گفته اند و در جوانی [illegible] یافته و در پیش شرب بوده گویند
در هشت و ده سال در کنگ [illegible] و در [illegible] سلاطین [illegible] گویند
که [illegible] خراسان [illegible] سلطان [illegible] مشغول [illegible]

ولد

هر کس که دو [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]

غزلیات

[illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]

قتالی بعضی پهلوان محمود مشهور است [illegible] پهلوانی و قوت جسمانی [illegible] جهانگیر [illegible]
[illegible] مردی اولیاء [illegible] نظم قادر بوده [illegible]
[illegible]   [illegible]   رباعی   [illegible]   [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

گویند کسی که پهلوان محمود [illegible]

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

شیخ نجم الدین کبری خلف الصدق [illegible] از خوارزم و آن بزرگوار [illegible]
[illegible] از علمای [illegible] شیخ [illegible]
[illegible] شیخ نجم الدین بغدادی [illegible]

[illegible] شیخ رضی الدین علی لالا و شیخ سیف الدین باخرزی و شیخ نجم الدین دایه رازی و شیخ کمال الدین [illegible]
[illegible]

غزلیات

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible] [illegible]
ظهیرالدین [illegible] فضل [illegible]
[illegible] دیوان ظهیر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]   [illegible]   قطعه   [illegible]   [illegible]

ولد

[illegible]   [illegible]   ایضاً   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

ولد   ایضاً

[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]
[illegible]   [illegible]   [illegible]   [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

بلغ

بچلیکو

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

ولفقط

[illegible]

و له — ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

و له — رباعیات — ایضاً

[illegible]

لیکن مرساد از نوبت کسی

[illegible] اشعار [illegible] و دانا [illegible]

[illegible]

[illegible]

اسفرنگ

[illegible]

در دیوان او مطالعه ... [illegible] ... از ... [illegible]

که چه ... [illegible] ...

[illegible]

قصاید

[illegible]

ایضا

[illegible]

مرثیه

[illegible]

ایضا

[illegible]

ولـه

[illegible]

رباعیات

[illegible]

... [illegible] ...

اهلی

[illegible]

غزلیات

[illegible]

المقطعات

[illegible]

ولـه

[illegible]

ایضا

[illegible]

ولـه

[illegible]

نظم

[illegible]

رباعیات

[illegible]

تن دور دادم بدو دوش نگفت | دل ننهادم بفرقت دل گفت | تا دوری تو بر دل نه نهادم | یا آنکه جفا زدست دادی بفت

دست ستم و عجب نکشته بخشید | سر زلف تو پشتی داده قضا | از شاه کرشمه بنده کار تو بده | در صبح اگر ست بگو شکایت رفتند

از بوده گوا عو زیب جاد | بدین نظر سوای کو پاشید | خواند دوشی بدلنز بر وجال | داری بچو خرد ما قد زیب باده

در خواب پری مفتش شدم | در عشق محرم سه از شدم | مدعا کردن دو دیدار عجب | بدو دو زمین بوده پیدا شدم

کانو پرستند بهار سار | که طفل مراد زد و بابا سار | در بی هنگی کمان گر سیرا | تا سنته کردن که بار ساز

سمکابادی از اقلیم چهارم طول **جمال الدین** از علما معتبره روزگار و نام قندهار و در چنگ ساف دارد و بوده کان ازاکا بنو واسته اند **شیخ زیرک** اسمش نصر بن عباس ... دانشور و شاعر خوش سخن گشته با دو کاسه مرد و درویش نصر بن احمد و تحفه ...

پادشاهی گذشت خوب نژاد | پادشاهی نشست فرخ زاد | زان گذشته جهانیان غمگین | زین نشسته زمانیان دلشاد

بنگر اکنون بچشم عقل بگو | هرچه از ما گرفت ایزد داد | گر چراغی ز پیش ما برداشت | باز شمعی بجای او بنهاد

نامی اسمش میرزا ابوالحسن ... شعرا و مفسر و فضلا روزگار بوده در دولت سلاطین آل سامان بر صندارت ... بوده این چند بیت از اوست

اگر از دل حکایت شه کرد | هر دل خرد و احقار دهد | هر باعث ز شمار نیست | زنده کامیاب شما دهد

بهاد و بکو کسکو رفت | چون گشتند و دوچی داد | دست بچون گوش عجیب | داد کم کرد که کان بچیت دهد

جندقی حکایت و لطیفش لطایف ساید ... سلطان ابابقرا بن عمر شیخ بن تیمور گورکان ... بنام ... با هفتصد دینار با انعام بجندق مقرر شده بود ... و دینار نوشته بود ... آورده بود ...

شاه و شمع کردن ... | آن جای گیر که جادارست | **قطعه** پیش تو بوالقوس لطف و انعام | لطف سلطان ... بلند پایه است

سیصد از جلوه جفت نگون | در جوالم دو صد دینار است | یا که گفتار شنید مستم | یا کرم و احجی غلط کارست

یا کرد عبارت ترکی | پیش تو بوالقوس ... نمایست

پادشاه و بعد از مطالعه خندید و فرمود در عبارت ترکی پیش تو بوالقوس هزار دینار است و کمال و دینار در همان مجلس بدو رسانیده بود

صابر ترمذی در زمان دولت افضل ... خوش بوده و نجیب ... از پادشاه یافتم بخطاب ملک الشعرائی یافته این شعر از وست

تکیه شده زدن فاخته ... | ترسم که گنه کنم گناه ... باشم

جوهری زرگر از تلامذه ادیب صابر است چندی بطریق سیاحت باصفهان آمده ثروت زیاد داشته بهم داده ... خدمت شش مشغول بوده ...

سلیمان

سلیمان ملک ... بن ملکشاه است گویند در ستان امیر احمد ... مجموع کرده ... ...

چون صبح برگشت ... | **دله** | **بیکا** | با یکشنبه زاد عشرت بجهان

زان پیش که آفتاب ... | ماه فتنی ... | آن باده ... | کافتاب ... شب

میا وصل ... | در ان ... | اصل ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | چون صبح آفتاب ... | ... | ...

رودکی در زمان دولت سلاطین آل سامان بوده ... شعر فارسی گفته ... زبان ... گویند جز شعر ... از عهد یعقوب بن لیث صفار ... زبان فارسی ... صاحب دیوان ... امیر نصر ... امیر نصر احمد ... ولایت خراسان ... هرات ... معتقد دولت ... بخارا ... سپاه ... آمده ... قصیده ...

بوی جوی مولیان آید همی | **قصیده** | بوی یار مهربان آید همی

ریگ آموی و درشتیهای او | زیر پایم پرنیان آید همی | ای بخارا شاد باش و شاد زی | شاه سوی تو مهمان آید همی

میراو رفت و نگار دل ستان — ماه تو بود آسمان را پیرهن
میرسد رفت و جفا بازآمد — سرو تو بود بوستان را پیرهن

نگاه [illegible]

[illegible]

چنان [illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

سیفی [illegible] سلطان ابوسعید [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

وله — **رباعی**

[illegible]

نشست به صدارت دیوان [illegible] | کند استیفا [illegible] | دارد ملک امیر [illegible] | در لطف طبع صاحب [illegible]

کردم او [illegible] قصیده | گر [illegible] | اسپی که ام [illegible] | چون او ضعیف جا [illegible]

اسپی که چون کمان [illegible] | سه تا قدم [illegible] | لعبا که [illegible] | [illegible]

گفتم با چنان [illegible] | گفت آن زمان [illegible] عالم | [illegible] | بیچاره [illegible]

ناکش [illegible] | بیچاره [illegible] بود | القصه [illegible] | [illegible]

[illegible] | ولد | ایضاً | گر [illegible]

سرخوش [illegible] | [illegible] | چشم [illegible] | [illegible]

[illegible]

این خرابات [illegible] | از دم صبح ازل [illegible] | [illegible] | [illegible]

روز وصل [illegible] ذوق [illegible] | [illegible] آن روز [illegible]

مولانا [illegible] [illegible] شیرین کلام بود [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شعر [illegible] | قطعه | [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | مرثیه | [illegible]

[illegible]

[illegible] | قطعه | [illegible]

[illegible] | ولد | ایضاً | [illegible]

[illegible]

[illegible]

رخ چو بنگال تو از تب دریا
سیم زلف آن چین سیه بو
[illegible]
[illegible]
عقیق ای طوفان [illegible] چشیم
[illegible]
جهان [illegible]
کنون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
میدان [illegible]
[illegible]
[illegible]

ولد

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
جهان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولد

[illegible]

بیگا

[illegible]

بیگا

دل دشمن تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

زیر خط

[illegible]

ولد

[illegible]

بیگا

[illegible]

نکار

خداوندگارا این آتش فشان [illegible] | بر عزم [illegible] به خواهد [illegible] دشمن
ایا شود [illegible] سواری که [illegible] | شوند مردان و دشت [illegible]
هزار لشکر و باشی تو در صف میدان | هزار رستم و باشی تو [illegible] یکی تو جوشن
[illegible] دولت [illegible] | به تیغ نصرت [illegible] خاقان [illegible]
[illegible] دیدم [illegible] آب [illegible]

قطعه

[illegible] گرفته اندر [illegible]

وله

گفتش [illegible] | گفت [illegible]

رباعیات

[illegible] عشق [illegible] | تا [illegible] | با خود [illegible] چشم [illegible] | تا [illegible]
هر دیده [illegible] | هر دل [illegible] | دل [illegible] | گر [illegible]
[illegible] | تا [illegible] | در باغ [illegible] | [illegible]
[illegible] دل [illegible] | دل خون شده [illegible] | [illegible] عشق [illegible] | [illegible]

[illegible] از [illegible]

اثیر از [illegible]

اثیر از سادات [illegible] شیخ الاسلام [illegible]
[illegible]

بدخشی از اقلیم چهارم است [illegible]
بدخشان [illegible] سلطان [illegible]
و سلطان [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]

اشعار

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] از اقلیم چهارم است [illegible]
[illegible]

ادیب [illegible] شهاب الدین [illegible]

رشید

رشید [illegible] انوری [illegible]
[illegible]
[illegible] جعفر علی بن الحسین [illegible]
[illegible] سلطان سنجر [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] سنجر [illegible]
سلطان سنجر [illegible] سلطان [illegible]

گم [illegible] جمشید [illegible] اورنگ [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

وله

[illegible]

رباعی

[illegible]

رباعی

[illegible]

بچشم دگرش ز زبان نامه ... | یکی گوهر و یکی شبه دگر سنگ
سحرخیز وقت جان ... | یکی صد دو دو یم ... سیم ...
گاه ... | یکی ... دو دو یم ...
دلش ... | یکی ... دو دو یم ...
... | یکی ... دو دو یم ... سیم
... | یکی ... دو دو یم ... سیم
... | یکی ... دو دو یم ... سیم
... | یکی ... دو دو یم ... سیم
حکایت دگر ... | یکی ... دو دو یم ... سیم
... | جان ...
... |

گاه ... | یکی ... دو دو یم ...
... | ...

[illegible]

[illegible]

چون نکته نکته در غزل آرم صفات او | گفتم بنکته نکته دهانش روشن | ز انگشت نکته گیر دهد خبر | زین نکته نکته قبول همه نکته‌ها

بنده روشن در آرزوی روی تو | مرکبان صف چند بادگاه | وزین سر راه رفته تنگنای بودم | وزین سر رفته تا آید عاشقان بنگاه

زارم نام خاک و به باد روی بیا | | | چو باد صبح دمیدن گرفت نگاه

مقطع | | قطعه

قدم در دم سفر چه چه کنم | خانه خویش مرد در پیش است | تا بسنگ انداخت بود گوهر | گس ما چه کنم خیش چه است

جام نشینی برگ رفت | این پس مرگ تو آتم زاد | رفت مردی چون تو شیرزاد | چه مردی که کس کم زاد

ما در رفت رهی نکو هم کرد | از کس حال کس باد | قطعه گر با فلاح باس تا زر تو | در کس ما در بد در تو

رباعی

چون در دل تو رنجیده بوده بکنج | در چشم تو رنگ بود دشمن دوست | جز بس که شکایت تو ناکرده | ده ده که شکایت تو تا که گوئی است

حصار شادمان از اقلیم چهارم است کوهستان نزهت و ده فضای دلگشا دارد اکثر مردم آنجا باصفا و جمال آراسته‌اند و در آنجا نیکو صحبت‌اند [illegible]

بسیر گوید سعادت [illegible] که در بدن سلطان شخص | جدا زهمین امرا شیخ بوده ایم | زهر که چشم دهانشان جدا دیدیم

خجند از اقلیم پنجم است در صورت اقلیم خجند [illegible] عالم گزیده اند ماءسن بکار ابن لطیف سیحون [illegible] شهرها که آنجا سفر رسیده قلعه شده است

صبائی مولد آن جناب خجند است با اعتبار [illegible] او از کار با اخلاص [illegible] و صحبت سلطان شاه [illegible]

و بدین سبب ما در تحقیق نکند تا شخص که [illegible] و شعر گوید کمال ترجیح جمیع رقیق به فصول [illegible] بخط فضیلت آنکه است هر چند

دیوانش در میان نیست اما این چند بیت که از دو نسخه می‌شود بر حالات [illegible] صادق وصف [illegible] صف سخن سرائی نیک

در شعر تو کمال ملحت او عیان است | در هر چه کسی وصف کند زان پیش است | تو آن نکته در سخن استاد شد | هر حرف تو از هزار دیوان بیش است

و در عهد سلطان [illegible] آمده کرده بوده و در ملک [illegible] مردم شده [illegible] در چاه دیده شده

قطعه

قهر است یا دو با من اگر خوبان نگه | قدر بس بدیدیم همه با کسی بگرد

گفتا بهار روس سبز آمده نیز [illegible] | وین بام زلف او رفت قصه تا نگه | وزین شده بهم [illegible] همدوش | تو عرض کیفیت که بادم زمان

برگ تاج شد عوض باز شنید | | | شاخ در رفت شد چو آن شاخ عرب

ایضاً

گو با من از قصیده که جهد به کجا | با دشمن او روزن شده بود آن [illegible] | شد ماه سینه لعب دو باغ در عشق باد | خون جگر دیده او که شوخی

گوارا و ای سخن [illegible] | صفر است باغ و رخ نکو خاره | آن قصه شد کو گشته که [illegible] | چون [illegible] بگرد

امروز رفت از جمله کجا [illegible] | خبر نگه دشمن شد ساده [illegible] | سلطان شرح خسرو اسلام [illegible] | در بحث چاه و مکر سیاه [illegible]

از [illegible]

آن قامتی که بوده اعلام او قضا | موضوع گر قست [illegible] | چو شهر زمان زر [illegible] | قدرش بر دون ازل نکه [illegible]

از آن دام و صفا [illegible] | و آن زلف تو شد آن [illegible] | صحی دراق جاوده [illegible] | سح صبح [illegible] چرخ نو دوان

شد عاشق حال [illegible] | عاشق شد ن چو [illegible] | عاشق شرح [illegible] لطف نگار | از بس که [illegible]

از شکرش لب آن [illegible] | موج لطف [illegible] | چو شنبه که [illegible] | عادت شکر [illegible]

نظر [illegible] قبول و بر [illegible] | کنه آن [illegible] | شب تا بود [illegible] | تا الیذی [illegible] کریست

| کفتی زر [illegible] | ز [illegible]

کمال الدین شیخ از خوارق عادات [illegible] در مکتب [illegible] شیخ [illegible] بعزم زیارت [illegible] بحوالی تبریز رسیده خوش نگاه

نزول کرده بعد از [illegible] صاحب تبریز [illegible] شیخ [illegible] شیخ ترکستان بوده این غزل از شیخ در آنجا منظور [illegible]

از رفت [illegible] | [illegible] | شد [illegible] | صبا [illegible]

بر [illegible] | صبر [illegible] | و شیخ [illegible] | سلطان [illegible]

جلا [illegible] تبریز [illegible] ساخت و شیخ در آنجا این غزل را [illegible] **غزل**

گفت [illegible] | **ایضاً**

گفت [illegible] | تا [illegible] | گفت [illegible] | [illegible]

چون خواجه حافظ معاصر بوده و [illegible] این غزل [illegible] از آن [illegible] مصرع [illegible] گرد [illegible]

بزرگوار [illegible] شیخ کمال خجندی [illegible] شیخ [illegible]

شیخ [illegible] شیخ [illegible] وفات شیخ [illegible] دو العباد [illegible]

ایضاً

این [illegible] چشم تو [illegible] | | | این روشنی چشم [illegible]

شیخ کمال از عاشقی جان [illegible] | چه چه [illegible] | ده [illegible] | جان [illegible]

نفر [illegible] | گه [illegible] | [illegible] | گردن [illegible]

من [illegible] خود [illegible] | **قطعه** | | آن [illegible]

[illegible] مطلع [illegible] | [illegible] | گفت [illegible] | [illegible]

چه دو رنگی حاجی سقا کرد　　سر شیردان کنده پیرایه بود
گفتمش روا کی بود ای شیخ　　گفت روا دختر حبابه بود

از رباعیات نادره نظام بود　　و له　　رباعی　　در راحت دل هر کس جام توانا

اکنون که ز هجر چشم آمده　　چندین بنشین که نه بام گرما　　تا در روضة الصفا آمده که شیخ [illegible] از جبال که مشهور [illegible]

سنگ بود و محبوس بود شیخ [illegible] این رباعی گفته در حال از محبس خلاص یافته و رباعی مزبور این است　رباعی

کی باشد از این تنگ برون آیم　　ما نیست از این تنگ برون آیم
گو ای گراز سنگ برون [illegible]　　پروانه ز سنگ برون آیم

سمرقندی باغبان ریاض نکته سنجی [illegible] داند و ان گل خاقان است این قطعه [illegible] طبع اوست [illegible]

در زاد که عروس [illegible]　　[illegible]　　[illegible] گلشن [illegible]　　[illegible] چیز [illegible]

اشرف اسم شریفش معین الدین از سادات [illegible] سمرقند [illegible] سید حسن غزنوی [illegible] مقدم [illegible] اشرف تخلص [illegible] این سید [illegible]

با شرف [illegible] القراء [illegible] مشهور [illegible] شرف تخلص میکند [illegible] کمالات صوری و معنوی را هم جمع کرده [illegible]

و جید [illegible] انتظام [illegible] شان [illegible] جلیل [illegible] جنیان [illegible] چنانچه [illegible]

یافته که مدت [illegible] از جانب حکام و سلاطین [illegible] قادر کرده [illegible] چند [illegible] آمده [illegible]

[illegible] و معشوق هم در کمال [illegible] صد [illegible] بوده [illegible] سید [illegible] معشوق [illegible] باغ رفته [illegible]

[illegible] تا [illegible] تعجب [illegible] و کیفیت [illegible] سید معین الدین [illegible]

[illegible] در این عالم که [illegible] حال [illegible] و رشته [illegible] جان [illegible]

سید گفت اگر این مرغ [illegible] از معشوق [illegible] اگر عاشق [illegible] معشوق [illegible]

عشق [illegible] چراغ دل [illegible] سید [illegible] معشوق [illegible]

[illegible] آن مرغ ضعیف [illegible] مرغ [illegible] سید [illegible]

[illegible] شده [illegible] گفت [illegible] معشوق [illegible]

سید [illegible] معشوق [illegible] طریق [illegible]

قطعه　تیر از این عالم جادو [illegible] سید در سمرقند [illegible]

چو ایم [illegible] حمل آفتاب　　جانم [illegible] عهد شباب
صبا [illegible] در بوستان　　ز [illegible] و رباید نقاب

خوش [illegible]

خوش [illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]
نه چون [illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible] آفتاب
توانم رسید [illegible]　　و لیکن [illegible]　　[illegible] کیتی [illegible]　　[illegible] سیاب
[illegible]　　**و له**　　[illegible] غلامت

[illegible]　　[illegible]　　جان [illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　تو [illegible]　　[illegible] دل [illegible]　　[illegible]
[illegible]　　**و له**　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible] عالم تحقیق [illegible]　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]
[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]

باقر [illegible]

[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]

خواجه [illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]

و فیق [illegible] سمرقند [illegible]

[illegible]

[illegible]　　[illegible]　　[illegible]　　[illegible]

سمرقند

[illegible]

قطعه

[illegible]

رباعی

[illegible]

قطعه

[illegible]

حکیم سوزنی شمس الدین محمد [illegible] بعضی او را از [illegible] [illegible]

[illegible]

سنائی

[illegible]

[illegible]

قصیده

[illegible]

و له

ایضا

[illegible]

و له

ایضا

[illegible]

سمرقند

کو تا که [illegible] | زین کوه [illegible] | کوئی سوی [illegible] | تا [illegible]
صد بار [illegible] | تا حشر [illegible] | افتد [illegible] | تو [illegible]
[illegible] | در [illegible] | از [illegible] | [illegible]

شهاب الدین از اوست [illegible] قصیده ... حافظ [illegible]

[illegible]

اشعار

[illegible] | [illegible]
چو [illegible] | [illegible] | در صد هزار [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

عیوقی [illegible] جلال الدین [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | چون [illegible] | [illegible] | [illegible]

رباعی با وجود [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

امیر معزی و هو محمد بن عبدالملک [illegible] سلطان جلال الدین ملکشاه [illegible] سمرقند [illegible] سلطان سنجر [illegible] ملک الشعراء [illegible] فصاحت و بلاغت [illegible] حکیم انوری [illegible] ابیات [illegible] سنجر [illegible] ملک الشعراء [illegible] [illegible]

[illegible] سمرقند [illegible] سلطان [illegible] امیر [illegible] [illegible] سلطان سنجر [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] ملکشاه [illegible] سنجر [illegible]

[illegible] | [illegible]

مرثیه

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

قطعه

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

ولد | **ایضاً**

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

ولد | **ایضاً** | **سرقه**

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

هندوستان
توران

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

سمرقند

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

بنگر این مرد و جان پرور [illegible]
بنگر این [illegible]
بس که گفتیم [illegible]
[illegible]
که روان شود [illegible]

و له

چون [illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً

چون [illegible]
[illegible]
[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

در شعار

[illegible]

لغز شمشیر

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

ایضاً

سوگند

[illegible]

[illegible]

دل

[illegible]

ایضاً

[illegible]

غزلیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

ابیات

[illegible]

ده بر یکی

[illegible]

نظامی عروضی سمرقندی [illegible] کتاب چهار مقاله [illegible]

[illegible]

مثنوی

[illegible]

فرهاد [illegible]

فرقانی [illegible]

[illegible]

فغانی [illegible]

بهرام [illegible]

قباد [illegible]

[illegible]

قباد

و پت

هر روز بصد ... آید | پیش خدا ... ایم | چاره به پیشت ... | خوش ... ایم

... که از شاهان ... بعد از ... آمده و دیگر باره این قطعه ... سلطان ... نوشته اند

... از هنر ایم | ... ایم | ... | ... ایم

... | ... ایم | ... | ... ایم

بعد از ... که شاهان ... و این قطعه از ... [illegible]

در گذشت ... [illegible]

ملک الدین از شاعران ... و از ... عراق ... این قطعه

بجهه خواجه عزالدین طاهر گفته ... در عراق ...

قطعه

چه شد ار ... | ... ام

... | ... | ... | ... محروم

... | ... | ... | ... علوم

... | ... | ... | ... ام

ذکر اقلیم سیم از مجلد اول کتاب ... در ذکر شماره ... هندوستان

و آن ارض وسیع الطول ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... | ... | ... | ...

ابتدای ... شماره اولی در ذکر احوال و نعت احوال ... ولایت دکن

دکن از اقلیم سیم ... [illegible]

طرف ساخته اند ... [illegible]

... [illegible]

زعفران

زعفران ... | ... | **شیخ ... ** ... شیخ مبارک ... صاحب ...

... | **غزلیات** | صاحب دیوان ... این اشعار از اوست

... | ... | ... | ...

... | **ایضاً** | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | **ایضاً** | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

... | ... | ... | ...

شماره ثانیه در ذکر اسامی و شرح احوال ... دهلی ... مشهور ... آبادانیست

دهلی از اقلیم سیم است ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... | ...

خواجه حسن از اکابر ... صاحب ... و از مریدان شیخ نظام اولیاست و طریقه امیر خسرو ...

... امیر خسرو دهلوی کرد و صحبت شیخ نظام اولیا رسیده و از نظم ... دیوان ... [illegible]

دهلی

... | **غزلیات** | ...

... | ... | ... | ...

وله

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

جاجا[?] اصلش از [illegible] این شعر که مشهور [illegible] مطالعه [illegible]

دو رنگ بود با دو پرستگی — [illegible] دو رنگی

امیر خسرو اصلش از [illegible] کش ترکستان است [illegible] در فتنه چنگیز [illegible] رفته در دهلی
بخدمت سلطان محمد تغلق شاه رسیده و از نوازشات دیده آخر در [illegible] شربت شهادت نوشیده بعد از او امیر خسرو
قایم مقام او شده و [illegible] کمالات [illegible]
شیخ نظام [illegible]
[illegible] امیر خسرو [illegible]
[illegible] امیر خسرو [illegible] قصاید و غزلیات [illegible]
[illegible] شیخ [illegible]

قصیده

[illegible]

بس

وله

ایضاً

وله

ایضاً

وله

ایضاً

غزل

ایضاً

وله

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

هستی [illegible] — رباعیات — [illegible]

از شعلهٔ عشق هر کرا [illegible] — [illegible] دلم [illegible]

[illegible] — آتش [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — آن [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

شیخ زین الدین [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] — رباعی — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — **خواجه [illegible]** [illegible]

شهاب الدین [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **خواجه [illegible]** [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] — غزلیات — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اسمعیل خان [illegible] امیر علم خان [illegible] محمد حسن خان [illegible]

[illegible] سلطان [illegible] خان [illegible]

[illegible]

[illegible] محمد [illegible] خان [illegible] عراق [illegible]

[illegible]

تا آن وقت [illegible] با استقلال [illegible]

[illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

[illegible] دار العلم شیراز [illegible]

[illegible] صادق خان [illegible]

[illegible] شیراز [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فارس و عراق و آذربایجان و گیلان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عراق و فارس [illegible]

[illegible]

دار العلم شیراز [illegible]

[illegible]

[illegible]

وچون

وچون هیچ از عقب نشستن گذارش با هم معاصرین درین اوراق ثبت افتاده [illegible]

وفا [illegible] زین العابدین [illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

بسمل [illegible] خان [illegible] اصفهان [illegible] نادرشاه [illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] شاه سلطان حسین [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

ثابت [illegible]

[illegible] [illegible] کاشان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

قصاید

در میان ری و کاشان در صحرای ملک شهید شد این اشعار و قصیده از اوست

آن سلیمان که آمد [illegible] / گر به پیه فرمان [illegible] / همه از چنگال سرخان [illegible] / هر دو از پهلوی [illegible]

آن [illegible] که او [illegible] / از نهیب او [illegible] / شاخ [illegible] / [illegible]

چون در ایوان باده [illegible] / هست چیزی [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / تا [illegible] / کانه [illegible] / ساغر [illegible]

اگر [illegible] / شود چو [illegible] / برآید از [illegible] / جهان [illegible]

[illegible] / گر دی [illegible] / به [illegible] / [illegible]

اسم [illegible] در دارالعلم شیراز دکان عطاری [illegible] و صاحب صفات حمیده [illegible] قبول از [illegible]

اگر [illegible] / اتفاق [illegible]

غزلیات

دلم [illegible] / سجاده [illegible] / خانه [illegible] شیرین [illegible] / اگر خسرو [illegible]

گر [illegible] دل این [illegible] / [illegible] / قفس [illegible] / که دیگر [illegible]

صد بار [illegible] / صد بار [illegible] / [illegible] / [illegible]

خوش [illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

حاجب اسم [illegible] از سادات [illegible] صحبتش [illegible] مرتبه [illegible]

این [illegible] / [illegible]

حزین [illegible] سادات [illegible] مشهد [illegible] صاحب [illegible] اوست

جان [illegible] / [illegible] / **حزنی** اسمش [illegible] اصفهان [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

خادم اسمش [illegible] از اهل اصفهان [illegible] مسجد جامع [illegible]

[illegible] صاحب دیوان [illegible] تاریخ [illegible] اصفهان [illegible]

تاریخ

[illegible]

تاریخ [illegible] / گفتم [illegible]

[illegible] از اشعار او [illegible] در این اوراق ثبت شد از اوست

[illegible] / [illegible]

خالد اسمش [illegible] از سادات [illegible] شرف [illegible] اتفاق [illegible] علمی [illegible] صاحب [illegible]

گشتی [illegible] / [illegible]

داعی اسم شریفش [illegible] بوده [illegible] کمالات [illegible]

[illegible] اتفاق [illegible] اهل [illegible]

و [illegible] مردم [illegible] اصفهان [illegible]

[illegible] جنیده [illegible] مرتب [illegible]

[illegible] رمضان [illegible]

[illegible] / کشیده [illegible]

قصاید

[illegible] / چو [illegible] / دران [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

لب [illegible] / چنین [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / چو این [illegible] / هر که [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible]

واله نام ... [illegible]

[illegible]

غزلیات

[illegible]

راهب ... [illegible]

انتقال عالم فانی با نقلاب زمان ... [illegible]

[illegible]

قصیده

غزل

[illegible]

رفیق اسم ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

ولی

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

ولی

ایضاً

[illegible]

قطعه‌ای که به رفیق نوشته

[illegible]

ایضاً قطعه‌ای رفیق در جواب گفته

[illegible]

وله

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

گر قسم نامه دیدنت [illegible] گریم — چو باد دیگر [illegible] چون گریم
هر جا سنگی با هم [illegible] — زین چشم تر [illegible]
اگر [illegible] تو غیر [illegible] — یکی زنانه [illegible] رسم
بودم حریف خلوت [illegible] — نه جا [illegible] دارم [illegible]
بود صبا [illegible] — [illegible]
[illegible]

دره غم [illegible] — چون کردم چون [illegible]
[illegible] — اگر [illegible]
دل [illegible] — که [illegible]
سرگشته ام کو [illegible] — [illegible] وحش [illegible]
[illegible]

ورد

دل چنان [illegible]
[illegible]

ایضا

[illegible]

هر که شد [illegible] — [illegible]

بار غم مرا کشتی آن [illegible] — که [illegible] آشنا کشتی
[illegible] — [illegible]
ز اندیشه این دلم [illegible] — [illegible] کار [illegible] گردد

رباعیات

تا چند [illegible] لطف تو کم میگردد — تا که تو [illegible] میگردد
[illegible] عشق تو [illegible] جان [illegible] — [illegible] عشق [illegible] میماند
[illegible]

[illegible]

شفیع همشیره‌زادهٔ [illegible] ... در انقلاب [illegible]

بوصیت ... [illegible] ... گر این نگاه ... [illegible]

شفیع هم ... سید محمد از اجلهٔ سادات رفیع الدرجات [illegible]

فاضل و عالم ... صاحب ... [illegible]

نقیه ... [illegible]

بود کز ... [illegible]

چو ... [illegible]

نوع

نگاه ... [illegible] | ز مطلب ... [illegible] | ... [illegible] | گر ... [illegible]

[illegible]

در لغت با سر شش

چه ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... دشت ... [illegible]

متعلق ... [illegible] ... مروی ... [illegible]

چو ... [illegible] ... جان ... [illegible]

شیخ ... [illegible] ... همشیره‌زاده ... [illegible]

در شیراز ... عراق و فارس ... [illegible]

در عالم ... [illegible] | المطلع | ... [illegible]

میر محمد ... فاضل ... [illegible]

[illegible] ... گر این ... [illegible]

شیخ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آقا ... سید ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

داد و ندای یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة مرضیة فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی گوشش زد کرده در تعقیب
شاهزاده عبدالعظیم دعوت حق را لبیک اجابت گفته در آن خاک پاک مدفون شد دیگر قطع نظر از کمالات در مرتبت نظم و نثر کمال
مهارت داشته اگرچه [illegible] اشعار عاشقانه [illegible]
[illegible] **مثنوی** صحبتش مکرر اتفاق افتاده این اشعار از وست

[illegible]

حاذق همشیره‌زاده میرزا محمد جعفر از طبقهٔ سادات رفیع الدرجات صفاهان جوانی خلیق مهربان خوش‌تقریر شیرین زبان و صحیح
ذوقی دارد و صحبتش مکرر اتفاق افتاده از وست

غزلیات

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

گفتمش زلفت گره بزنم گو ... مشغول شوم ... چون ... نقد ...

صباحی جوانیست فرشته سیرت آدمی روش ... جان نواز ... رفیقی شفیق و صدیقی رفیق طبعش سلیم
والطاف با نهایت شکفتگی ... از ... قریه بید گل من اعمال کاشان ... بعد از عمره و طواف بیت الله الحرام مشرف شده
و ... در کسب کمالات شایق و در فنون نظم همگنان فایق ... اوقات با حقیر انیس و جلیس ...
... اشعار ... منتخب ... نوشته ... ازوست

قصاید

[illegible]

[illegible]

هر چه خواهش زدل عشق علیم [illegible]
خواست گشته [illegible] نامه [illegible]
دل بی‌بیکسی گره نامه [illegible]
دیده [illegible] نشش بوطن زود

[illegible]

کمان چون [illegible]

[illegible]

منقبت

[illegible]

کمان

[illegible]

[illegible]

سلطان شب [illegible] / چون ماه [illegible] / گفتم [illegible] / [illegible]

با [illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / افکنده [illegible] / شد [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / افکنده [illegible]

گفتم [illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / از [illegible] / [illegible] / چنان [illegible]

[illegible] / گسترده [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / سرو [illegible] / [illegible]

آن [illegible] / [illegible] / نقش [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / چون [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / چون [illegible] / چون [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / صد [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / از [illegible] / [illegible] / [illegible]

از [illegible] / آن [illegible] / از [illegible] / [illegible]

[illegible] / هر [illegible] / از [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / چون [illegible] / [illegible] / [illegible]

در کوی [illegible]

[illegible]

[illegible] / جان [illegible] / چون [illegible] / چون [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

چون [illegible] / [illegible]

منقبت

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

گفتم [illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / آن [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / چون [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

مدح

چون [illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

از دم گفتا سؤال اتفاق ... دور از انجام و خالی از نفاق
گر چه پیش چو هم ... دور از ... آفاق
گفت ... ایم ... بر کتاب ... آفاق
... نوا ... از تو ... صداق
داور ... قبول ... و در چار ... طاق
این جاه ... کار ... اتفاق
بر ... بر جبین ... سباق
... گر ... تو ... ... طاق
بودیت ... ... گر ... تو ... اوراق
تا شد این نظم ... در ... آفاق
گر دو نظم ... از ... اشفاق
... بی نظم ... عشاق
شاه ... طبع ... ... از ... ق
... گر ... ... ساق
زاده طبع ... گاه ... مقام ... عراق
... ... اوراق
گفت ... ... اطلاق
خامه عالم ... ... اخلاق
استعانت ... ... ق
شد ... نام ... ... عاق
... ... ق

گر تو ... باشی ... عشاق
چون ... گر ... ... عشاق
... بی ... استحقاق
گر ... ... اخلاق
... عالم ... عالم طاق
... جان مشتاق
... جان ... فراق
... ... آفاق
... ... مشتاق
آن ... ... اطلاق
... ... ساق
... ... نطاق
آن ... ... طاق
... ... طاق
... ... آفاق
... ... عشاق
... ... طاق
... ... استحقاق
... ... صداق
... ... ق
... ... اشراق

چیست

چیست آن ... ... زبان ...
... ...
چون ... ...
... ...
چون ... ...
... ...

لغز باسم قلم

... ... عاشق ... معشوق ...
... ...
... ...
... ...

جواب قصیده هاتف اصفهانی

... ...

ای جهان خرم از مشتهر تو — گرچه منسوخ شد جهانداری — سه گون گشت راتب فقهی — با وجود تو در جهانداری
داد مولا و مصطفی بحرم — عزت ذات را نگو تو یاری — منبر آورد و جو دادیان چمن — گر سخن معجز عیان داری
مصحف پاک را نیاوردی — گر بیجا تو حضرت باری — معجز قامه تو را رسد — گر چه دستش به یک باری
گر شنیدش کی اگر دانی — گر نظر تنش گر کام اگر داری — سحر عقاب چو جمع تو شود — در دوران ما دگر یاری
هر دو کشند دو گوهر لیک — این یا من آن تو یاری — بر بساط فلک با شیدی — گرد کار سخا دیگر یاری
قرص ماه و سپهر خورشید — دو چو گشته دو دیداری — دل ز دست هنر شاه جمع — با همه دلبری دلداری
بود در هر جا دو ز غم دو جان — دست لطف تو گر دلداری — گر سعادت شستی اقبال آن — با تو بدید بر زرد و خوشداری
گفت در او سوت زیبا — ور خدا بود راه ملکداری — اگر شاید زشوق مقدم تو — تن مسیحا را چه بیماری
تا تو را تو ز تو رسد — چاره حسن بیدیت نا چاپ — چو برید دل تو را گرباتدبیرت — بر دل خسته دست گذاری
گر با بازی تو نامت زند — عشق از سعد کافی را باب — جلوه کرد در حلب جادو چند — لیکن از خیمه سر عاری
خود به تنش گر ما بوده باشند — اگر از شیر دو پیشداری — در جدل با سیح پند پند — خرد جانش را بیجاری
کینه در چون یلان جنگجو — عشوه گر چون عیان زرداری — تاج بر سر زرد سرخ — تیغ بر کف دو که برآری
مرگ خندش ز بیم مرگ هلاک — ما رگسی اندکی قیمتش شد ندیک — هدیه شد در اینجا که گند — جلوه و خطش درشتداری
خوانند ز قدر عیسی کشت — کاست جوئی بیدو ملکداری — هر که بر خیر خدا دیدار لی — گنبد با سیح احکاری
وقت تا آوری از جان رخ — چند ایزد در چشم غفاری — از سموم تو زد یا د و هم — دیده ما غم نسیم آذاری
در گلوهم که که گنده گر به — خنده گلبار گلداری — نوک خار هم قبا خدا خشم — چهره شاد بدان گلزاری
شوم دورگوش خبر چه نو در دوم — بانگ قمری و نغمه ساری — دادم آئینه دلم دو رنگ — از خراب سپهر دیگداری
پاره پاره جگر زد و در دو — در خمم با اگر بیغداری — شاید از جوهر لطیف هوا — از نفس آتشم گنده داری
زنجیر نخجیر فتادی — نکاهم بس به تیغ فی رسی — مبلغ خادمم زخمش گرد — بند که گو تر لطیفه گفتاری
هرچه از دو و دل تو گفتم — اندکی گفته ام زبسیاری — تو لی با ز خیر و دین ما تم — دادم آن ما که از نیکی
هر دو ز دو دیم از این غم و بی بیه — گرد و جهان و دام داری — پیشگاه چند گردم از مدد — گر دیر ز دین دوست تو یاری

عیسی از دو صد بجگر رسد با بوم — پرده پوشی کرد زشت باری — پیش دانش در خیرت — حیث تو بیش بیگران یاری
پیش لقمان در خرد نکته — در تو ما در دیگران خطا داری — تا که غرقت بود در آن دوری — تا که خواهد نیت در گرفتاری
دوستان تو از نو غربت — دشمنان تو از تو خواری

در مرثیهٔ ابا عبدالله الحسین

افتاد شاه که بکار دین گون — خون چون بر دیده ازین خط که انگ — افکند چرخ منتظر زین از شفق — در خون کشیده در تن خدای گلگون
از جور دور گاو ز سلیح نیلگون — گرد به چرخ با حرکت خاک گل نگون — کند نعلات از جهد تا باز سیل — گلکون ز نعل فتاد و سر که بگونه نیل خون
ماه از قی است بر خود و پیر گلی — کاین دو زانو بر بدو و که کشید بیگه — گفتم محرم است و شو زاشتیاق بال — چون ماه و مشتری که رفته از دو تا گه کبیر و گیلان
تا که شوند و اسپری زکین تن — بر سا لا دو از قتل حسین نگه — یاد آن غریب عشق لب آن دو ز تشنگی — بر پای آن شاه تشنه لبان که بر کرو
جان را بسر و دو وانی شده خون — سالار سرور دین سر زانو چه حسین

مرثیه

افتاد آب صف بجکار کربلا — آتش شد و دید واوری خونخوار کربلا — آن زده که زیر آن تیره شد اما فقت — چون هوا بستان سر بر زد از کربلا
پژمرده و چو آب گلگو تنش از عطش — در خون شد آب خورده خون خوار کربلا — لخت جگر ما از غمخواران پا بود — از آب دیده شربت بیمار کربلا
اندکه گنده ذکر قامت و سرو قد — با که چه حنظل سال او کربلا — شد کار این جهان از دو بنیان گشت — در کار آن جهان که گنده کار کربلا
کرد او چو سر گذشت شهیدان که در جهخ — از خون نوشته بر در و دیوار کربلا — افسانه گرکس تو از شهیدان تنش — یا رب بیاد ما چه نه از روزه تنش
چون شد به آل پیمبر تو بار جهل — انگه بهار گلشن دین را خزان دی

مرثیه

بیشرب ما بروز بیگ و یکسر شام — نعل خراب شد بغداد رکن دین — سرگشته بانوان حرم کرباها — چون دختران نعش بسر بر جدی
خانه چو خیر و کسر و او بار درون قوم — نه خاند و خیر از چشم و از ایران می — اگرچه عیب حقیقت در بهار که کنگ — می ناشت پاره بد تو بیداد سوی
بشاید و دو به در بزرگ مکه با دف — در بکشیده بکشت پسر را که بر بنی — یک نگین مهش کار دشت انغمی — دل شاد و داد مرسل تا ز ظالمی
اکنون به سعد که انگ زبان تو کشود — که این حدیث خوش خون تو زان که تو بنجگ کند

مرثیه

منسوخ شد بجهان حق منی — یا دو جهان مانده کسی زنهی — گشته زد یا دگشته از پسر کو — از دست خیر منوب و غربت خی
حق چیز که ماند ز ریش خیمه چنین — گر ز شتم سپه شهید بی نشان زرق خی — انگه که آن آل پیمبر کرد کرنی — رستی که در و گر ز دو بیچ خی
یا رب تو انگی کرده جات کبیر گرد — در حق هم چه بهشت چیز حق خی — این نظم دو جواب چگونه دو جیش — بر گو به آن تمام و دو همت خی
ما را چو شب دست بیگانه داده — کسیرد دعظم و حکم حق و غیرت خی — بس گفت این حدیث و دو گشته تش — لب تشنه غرق خون شده در بی بیگ پدید

چون [illegible]
بسر [illegible]
[illegible]

مرثیه

از دست [illegible] | داغ شهادت [illegible]
پهلوی حمزه [illegible] | هم پای [illegible]
عیسی [illegible] | کشته [illegible]

مرثیه

افکنده آسمان ز زمین [illegible] | افلاک [illegible]
چون [illegible] | [illegible]
آن [illegible] | [illegible]
[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

این [illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

مرثیه

[illegible]

لغز [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

صبوحی همشیره میرزا ... از نجبای اصفهان نظر بجودت ذهن و مستعد شعر ... [illegible] ... این چند شعر از وست

[illegible]

صفی همشیره میرزا ابراهیم ... [illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible] دیگر [illegible]

[illegible]

آقا صهبا [illegible]

[illegible]

تاریخ

[illegible]

غزلیات

[illegible]

مطلع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

غزلیات

[illegible]

رباعی [illegible]

طوفان [illegible] میرزا طیب [illegible]

غزلیات

[illegible]

[illegible]

آفتاب آسمان و آسمان [illegible]

[illegible]

غزلیات

یوسف [illegible]

یعقوب [illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

طریب اسمش [illegible]

[illegible]

قطعه

[illegible]

طالب اسمش میرزا [illegible]

[illegible]

عاشق اسمش [illegible]

[illegible]

قصاید

[illegible]

دو

[illegible]

ایضاً

[illegible]

دو

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

الغزلیات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آن چو ناصح عطا هم یکجا [illegible]
تو میدهم هم که علاج دگر کنم [illegible]
همه روز [illegible]
غنیمت بود پیش از [illegible]

[illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

مفردات

[illegible]

[illegible]

اد ادیب

[illegible]

غلام حسین ... [illegible] ... از سلاطین صفویه [illegible]

[illegible] ... در اصفهان [illegible] ... صفویه در زمان سلطنت [illegible]

[illegible] ... در عالم فانی کرده ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] **قطعه** [illegible]

[illegible]

عاشق اسم شریفش [illegible] ... ساکن دار السلطنه اصفهان ... صاحب اخلاق حسنه و صفات مستحسنه ... حسن اخلاق ...

[illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible]

طالب اسم شریفش میرزا [illegible] ... دار السلطنه اصفهان ... سلاطین ... صفویه [illegible]

[illegible] ... صفویه [illegible]

[illegible] ... طالب ... [illegible]

[illegible]

رباعیات

[illegible]

رباعیات

[illegible]

[illegible]

میرزا [illegible] بیگ از سلسلهٔ [illegible] در دار السلطنهٔ اصفهان مقتول شد طبع موزونی داشت [illegible]

[illegible] مسرور [illegible] عالم [illegible]

شاه [illegible]

[illegible]

الغزلیات

ما از کجا نشستن بزم تو از کجا [illegible] زبان تیغ ببین [illegible]

[illegible]

[illegible] اسمش میر سید علی از سادات رفیع الدرجات حسینی دار السلطنهٔ اصفهان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **قصاید** [illegible]

[illegible]

[illegible]

ترجیع بند

[illegible]

الغزلیات

[illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

ایضاً

[illegible]

رباعیات

[illegible]

اشعار

[illegible]

باشد نهفته گنج در کوشش [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible]

... اسمش محمد کریم خان [illegible] عظیم الشأن [illegible]

[illegible] صلاح [illegible]

[illegible] **محمد** نامش مولانا شفیعا [illegible]

[illegible] از طالقان آمده در اصفهان ساکن [illegible] مولانا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **ملا** اسمش [illegible] در زمان شاه سلطان حسین صفوی [illegible]

[illegible]

[illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

[illegible] | حدیث لیلی و مجنون [illegible]

[illegible]

آقا هادی خلف مولانا سعید گیلانی فاضل و دانشمند بوده در اصفهان متولد شده [illegible] شاه [illegible] صفوی

[illegible] دولت صفویه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] **ناصر** اسمش شیخ ناصر [illegible] نجف اشرف [illegible]

[illegible] اصفهان آمده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نامی اسمش میرزا محمد صادق [illegible] از اعاظم سادات [illegible] سلاطین صفویه [illegible]

[illegible]

[illegible] لیلی و مجنون [illegible]

مثنوی

[illegible]

[illegible]

نشاط اسمش آقا [illegible]

[illegible]

از بسته گشم جور زیاد تو حالا / پیکان تو از سینه انگار برآید / از خلق نهان یکدم گشتی چو نسیم / از بوی تو گوشه داماں تو باید

با غیر [illegible] / که دور از [illegible] / دردا که [illegible] / که [illegible]

ندیم اسم شریفش میرزا ذکی از سادات مشهد مقدس است و در اصفهان نشو و نما یافته بسیار خوش صحبت [illegible] در عهد دولت شاه سلطان حسین صفوی شرف اندوز خدمت مرحوم میرزا [illegible] [illegible] [illegible] محمد تقی خان [illegible] وزیر اعظم دیوان اعلی [illegible] بوده [illegible] نادر شاه [illegible] سلطان عظیم الشان [illegible] [illegible] از خدمت [illegible] [illegible] [illegible] این رباعی از اوست

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

شاه اسمش میرزا زین العابدین [illegible] [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] **الفریاد**

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

میرزا [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

کوشش

[illegible]

کوشش [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این رباعیات از اوست

رباعیات

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] **ندیم** [illegible]

[illegible]

[illegible] **ناظر** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] / **الفریاد** [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible]

دالّه [illegible]

[illegible] صاحب دیوان [illegible]

وفا [illegible] میرزا شرف الدین [illegible]

[illegible]

وفایی [illegible]

[illegible]

نقابه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] امیر المؤمنین حیدر علی عالی [illegible]

[illegible]

وله

و ایضاً

ایضاً

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مگر ما را که هم زین جا بپرسی / کنم گر نه با پاکاری / محک ابنای که تا چاره هم / با لشکر ما یکان با زاری
وره از خلقان دیر کاری / الحذر از حکم جگر خواری / اف بجان سر تیره و خیره / زاغ و شتی جنگ بیکاری
سر ز این شعر دان و این شکار / بابو ساختم با چاره ری / چیست بودم از این عمر دلها / از فرزان گیتی فکاری
در میان خوبان زمرد پیوند / هم دوا و هم پرستاری / صد ره از غصه من نوم چاره / تا گیتی ان بیچاره ری
چون نظر یافت که را بچه / چشم و روی و مروه نگاری / که کمان درشت که از تیر ابرو / کار تیر سد به بیکاری
هم رفیقان رفتن خانه بود / جز زخم خوران و پرواری / تا ز خنده و رق خیابان / تا گنه گریه ابر آزاری
دوری شب سخن و شادی / دشمنان گریه و زاری

ترجیع بند

ای رفیق ره تو هم دل با هم کرب / ای شاه ره هست هم ای ای تیم / دل فدای تو چون تو ای دلبر / جان خاتم چون تو ما جانست
دل ما خون ز دست تو بگسر / جان فدا زدن بیار تو آن / راه و عهد تو راه به پیست / در عشق تو در دیده ما نست
بندگانیم جان و دل یک / چشم به حکم و گوش بر زبان / گر دل صبح داری اکنون دل / در سه حجب داری ایدل کجاست
دوش از شوق عشق و عهد به تو / هر طرف می رفتم حیران / آخر کار شوق در چاره هم / سوی میخانه آن کیست ان
چشم بودم خلوتی و دیدم / روشنان رو وحق نه از بزمان / هر طرف دیدم آتش کار شب / دیده در هر سوی عیان است
پیر رندی با تشنگی افزاری / با ادب گفت هر سکان / ههمین عارد کل دختر / هم شیرین زبان و چنگ و نای
چنگ و طنبور و دف و بربط / شمع و نقل و می و گل و ریحان / ساقی ما ه روی مشکین موی / مطرب بذله گوی خوش الحان
شیخ و مفتی در او به دو شنود / فرشتگی قوم بسته میان / در سه شی از صلاح ما / شدم آنجا بگوشه پنهان
پیر پرسید کیست این محکم / عاشق بیقرار و سرگردان / گفت جام و ببینش او سر / گرچه نا خوانده و شد این مهمان
ساقی آتش پرست آتش دست / ریخت در جام آتش سوزان / چون کشیدم نه عقل ماند و نه هوش / سوخت هم کفر از او هم ایمان
ست افتادم و از دو زبان / با هر زبان هر زه در تو ان / این سخن می شنیدم از اعضا / هم عقل او بیده الله است
که یکی هست و هیچ نیست جز او / وحده لا اله الا هو

دله / ایضاً

از تو ای دوست نگسلم پیوند / ور به تیغم برند بند از بند / الحق ارزان بود ز ما صد جان / و ز دهان تو نیم شکر خند
ای پسر بندگم و از غصه / که تحمل چه باز شد این فرزند / سره و گوی عافیت دانم / چکنم که او فتاده ام به کمند

پند

پند آنان که او پند از کاوش / گر ز عشق تو میدهندم پند / در صحبت به لبی ترسا / گفتم اهل دلم قوی بند
ایکه دارد بتارونار است / هر سه هولی زر جوا چو بند / ره به وحدت نیافتی تا کی / نانگ و ننگ نوبگا تا چند
نا موحق یکی ز دوست شاید / گر ز ب دان و روح کشی بند / لب شیرین گشوده باز گفت / ز دو شکر و صحبت خوب قند
کر گه از مرد مت آگاهی / هفت کافر به نا چسپند / در و در آیینه شاهد از ما / به قوانه رو ی تا نیکی مکند
هر نگه که در پی رشیم داو / پرتوان خونت در هر دو بر شد / تا دین هنگام که از کیمیه / شد زنا قوس این ترانه بلند
که یکی هست و هیچ نیست جز او / دله / ایضاً / وحده لا اله الا هو
دوش رفتم به کوی باده فروش / ز آتش عشق دل به جوش و خروش / مجلسی نغز دیدم و روشن / میر آن بزم پیر باده فروش
چاکران ایستاده صف در صف / باده خواران نشسته دوش بدوش / پیر در صدر و می کشان گرداگرد / پاره مست و پاره مدهوش
سینه بی کینه و درون صافی / دل پر از گفتگو و لب خاموش / همه را از عنایت ازلی / چشم حق بین و گوش راز نیوش
سخن این به آن هنیئاً لک / پاسخ آن بدین که بادت نوش / گوش بر چنگ و چشم بر ساغر / آرزوی دو کون در آغوش
با ادب پیش رفتم و گفتم / ای ترا دل قرارگاه سروش / عاشقم دردمند و حاجتمند / درد من بنگر و به درمان کوش
پیر خندان به طنز با من گفت / ای ترا پیر عقل حلقه به گوش / تو کجا ما کجا ای از شرمت / دختر رز نشسته برقع پوش
گفتمش سوخت جانم آبی ده / وآتش من فرو نشان از جوش / دوش می سوختم از این آتش / آه اگر امشبم بود چون دوش
گفت خندان که هین پیاله بگیر / ستدم گفت ها زیاده منوش / جرعه درکشیدم و گشتم / فارغ از رنج عقل و محنت هوش
چون به هوش آمدم یکی دیدم / ما بقی را همه خطوط و نقوش / ناگهان در صوامع ملکوت / این حدیثم سروش گفت بگوش
که یکی هست و هیچ نیست جز او / دله / ایضاً / وحده لا اله الا هو
چشم دل باز کن که جان بینی / آنچه نادیدنی است آن بینی / گر به اقلیم عشق رو آری / همه آفاق گلستان بینی
بر همه اهل آن زمین به مراد / گردش دور آسمان بینی / آنچه بینی دلت همان خواهد / وآنچه خواهد دلت همان بینی
بی سر و پا گدای آنجا را / سر ز ملک جهان گران بینی / هم در آن پا برهنه جمعی را / پای بر فرق فرقدان بینی
هم در آن سر برهنه قومی را / بر سر از عرش سایبان بینی / گاه وجد و سماع هر یک را / بر دو کون آستین فشان بینی
دل هر ذره را که بشکافی / آفتابیش در میان بینی / هر چه داری اگر به عشق دهی / کافرم گر جوی زیان بینی

جان که او نه گرفتار عشق
هیچ نشنیده که شیران بری
[illegible]

عشق ... بر تن ...
آنچه ... دیده چشم ...
تا بعین الیقین ...

دل

روز ... روشن ...
[illegible]

از ...
تا ...
[illegible]

بیگانه

اگر ز ظلمات ...
چشم ...
[illegible]

غزلیات

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

غزل در جواب

[illegible]

پرتو دوم که خاتمهٔ کتاب است در ذکر احوال و اقوال مؤلف [illegible]

[illegible]

[illegible]

منتخب مثنوی یوسف و زلیخا

[illegible]

در نعت رسول رب [illegible]

[illegible]

[illegible]

در تعریف اصفهان

[illegible]

وز دیدنش

[illegible]

در وصف سخن

[illegible]

در سبب [illegible]

[illegible]

بود در مغرب شهی با داد و دین جمع

در صفت زلیخا

که ملک مغربش زیر نگین جمع

کرامت کرده بود او را خداوند به هر اسباب شاهی آرزومند
نبود از شب ز حق فرزند جز بخت ز حق فرزند در لخت جگر داشت

شبی چون روی یوسف نور بوده شبستان حرم این گوهر آورد
که از برج سعادت اختری زاد چنین با فر و حسن و دختری زاد

ز مغرب مه جمالش گشته پیدا خیالش پرچم و دفتر گشوده
ز عکسش گر به هر سو اختر شد سپهر از اختر ماه شب بیابان گشته

کزین آمد حرم گلگشت شد باز جهان عشق شد خواهد گرفتار
بسیج رنگ ناخنش بوده ز نخشش تن چو گل در آب گشته

ز نم‌ها پرورش پیدا نمودند خطر بر سر نوشت از بند بندند
ز غارت‌ها رخشنده‌ش چه گلگون شده اختر بر گلگون بزار اوست

ز نرگس چشم مستش خیره کرده ز گوی هر حلقه گیسو گره کرده
که تا شد بنده عشق آن دو کاکل دو گیسش آمده کان حلقه و کاکل

بود در شب پرستاریش نکو گفت عنبر گرد بیت عمرش از شب گفت
ز نبتش و حسن سودا مه جمیل همچو ارواق داود جاده در دلیل

زلیخا نام آن گوهر شرف کرده ز گوهر حلقه پیش در کشش کرده
که تا شد آمد و دو نقش برد میان ما و من شد دو جهت

ز حسن و عشق زده از تاب و نشیمن تب خورشید روی مه جبین
هوا با دو مه یا سکین جلالا نکنده سایه بر برگ برقا ما

دو ابرویش بهر کار ضرع جاتا سوادی از جاد داستانها
دو نرگس تازه دو بادام تخته دو زنگی در زره با مرغ سر خفته

چو ترکان لشکر کمان ز تیر بگوید خلق که دل سیمایتر
نگاه‌اش بید لاف با بسم و ماه دو دل بوازی گوش چشم

دو ساغر چون شکر بغاوت سرخ بود از دو تار لب لب رسته بود
دو رسته چون دو گوهر بیجاده بر روی بر عنبری گیسو نهاده

سیه چوکان که گوی بر گرد که گفته گویی سیمین در میان
عرق چون اختر صبح باله بر سیمین لب و مشکین کلاله

با و چون بنده گان برداره نموده ز حالش ره شب گاه بوده
زلیخا در میان دختران فرد چو ماه چارده از اختران فرد

جز از ناز و اندیشش نمی‌شد جوانانش گسسته ز نرسته
بهم ز رشک خاک در خوسته ز ره گنجینه زر را هم اینجا

ز لعب چون ماه و روز دارانش بلعبت با زوش دل آراسته
که نشسته جز ترش ان سروران نیوشش بیگانه ز غم بار

زناده و دو خار بود روش فلک هر دم نهان گفتی که گوش
که خواهد دید کو شد آتش عشق کجا دست خواهد آمد آتش عشق

شبی روشن چو روی مه‌جبینان

خواب دیدن زلیخا نوبت اول یوسف را

نشاط افزا چو صبح نازنینان

فلک را بازویش باز مانده چو زاغ و تب از پرواز مانده
نگاهش مانده و نرگس نابخفته عسس را مانده و یک کویه خفته

جهان خلق جهان در خواب رفته که چشم عاشقان هم بود در خواب
سگان کو لب از فریاد بسته خروش صبح منقار شکسته

و بعد از

ابیرش را ز غفلت خواب برده خوش آن بخت کرده بگو مرده
زلیخا کش دل از هر غم تهی بود قدش در باغ جان سرو سهی بود

خمار صحبت از وی آب بر روشن جمالش را بجا و خواب بی‌هش
نمودی راه گردون تیر چشم بچاه دیگرش شد آشنا چشم

چو بر محرم داد از روش فروغ بکوبا دیده بدخواه از دور
نهفت حسن ز محرم بهاری نشد خود بود تا شد یاری

مه گرگش چون یوسف نکوکار رخش تابان چو خورشید شفق
چو ترکان سینه از سینه گیر نگون صد زلیخا کشته پر تیر

زبان بسته کرده گفتگو را لبش خندان و دل پر آرزو را
زلیخا چون نظر بر روش انداخت بیکدم چون محبت کار او ساخت

زلیخا از زلیخا گرد شسته زلیخا را به سینه داغ گشته
چو با خویش بصورت باز ماند ولیکن عشق نه صورت باز ماند

بصورت ره گرد ماه گشتی ازو آن صورت پری باز گشتی
ز باغ او را که بر دوش منزل سکار خشک آن باغ خوش منزل

جاریه از نکهت سنبل خوی گشته جا به چه یا دار آن خار خشکش
فسونگر دایه و دوش گذرنها ز دیر در گوهری بختش شنیدن

گهی عاشق شده بسیار گفتی گهی معشوق گشتی کم شنفتی

پدر پرسیدن از حافظه تغیر حال زلیخا

گهی از عهد ره بود باز گشتی بر هنجار سر آمدی و باز گشتی
چو شد خلوت از آن زلیخا ز داد دل بوسه بر پای زلیخا

بگفت ای سرو گلزار نکویی قدت نیاید تر از هر چه گویی
همه شاهان دل از کف داده واله دل از کف داده کان شهزاده است

چو از غم خاطر آزاد بادا هم از روی دل شاد بادا
اگر آشفته از سیمای حال در سنه لب بسته تمثال

بزارم سخن در روع تب یکسو چو حیف زنش دل و دین بگسیخت
نگه داشت از عشق زوری در این از شاهزادان باشد گزیری

بزارم باطل سحر از دل رقیبت چو بی هر یک انگشتم عتابت
نکشت ریشه از ماه خیکوم به خوبان که باور پرچو کویم

بگویم با تو شرح از اسب چون دلی با هم فرود آمد که گویی
چه پیدا و مرغ دل افتاد شیرین لیلی نگفتن نه از دل انجام تنها

نشان یابش از هر چه پیدا

سبب آوردن زلیخا به جنون

نگر نگفته دارم چه بود تا

ز گفت دایه با چون که پیچید ز نقش خواب بود از دیده
عرض آن غیرت ماه رخ بشد که تا ز جان شد رنگ رخ شد

خبر داد شد خسرو با جان زود که شد دیوانه آن ماه دلفروز
دعا چون شد ز هر مسکین غریب دوا چون شد ز هر حاذق طبیب

در آخر چاره باشد آن زنجیر که تا چاره‌ش جا بند زنجیر
که گویا زلف آن بانوی آفاق سواد افکنده بر آیینه ساق

جا پیچید آن زنجیر چون مار ز چشمش پیچش پای زنگار
ز ترکمان حلقه آن مار پیچید ز زنگ ز هر سو باشد پیچیده

ز صیاد دیو با کمند که صیاد است هر جا بند بند
مراد است عجب که چون جسم ندارم حاجت این بند تن

دگر لایق نبود بر بنده این بند
هر آن موجب که بود از خداوند
ز بنده بنده را یا رب چه خیزد
که از وی خواجه همچون [illegible] گریزد

بیا [illegible] با یه بنده پیوست
که بر تاج کلاهش پیش [illegible]
خداوند شاه چون بوده [illegible]
نمیدانم چرا پا بر سر است

با [illegible] در ایوان پادشا نشسته
ز جمله پادشاهان برتر نشسته
زلیخا را چو آمد فرا پیش
که بود از شوق [illegible]

به زرکان لولوی سیمگون سفت
بیا [illegible] پا آورد [illegible]
دو چشم [illegible]
سیاه از سر سپید [illegible]

بیاد آن چشم صبح انگیز [illegible]
ز [illegible] صبح و از سیب [illegible]
زلیخا [illegible] با هزاران [illegible]
کشیده [illegible] سینه پرده [illegible]

نشسته حاجبان زان کار دور
حکایت زلیخا از حال عزیز مصر که [illegible]
[illegible] شدن زان [illegible]

همه برش صلاح و زهد بسته
دل خاقان [illegible] شکسته
[illegible] در دین و آن خیر خرگاه
روان شد با لب خندان نگاه

روان [illegible]
بجا آورده رسم میزبانی
بدان [illegible] که بود [illegible]
نگاه چون [illegible]

زلیخا چون از آن ره خبر کرد
ز دل [illegible] کشیده [illegible]
[illegible] که از [illegible]
[illegible] نحس [illegible]

ز این [illegible]
بدان [illegible] که [illegible]
درون [illegible] با من [illegible]
[illegible] ولیکن [illegible]

درو [illegible] دوا نم
[illegible] روانم
طلب [illegible]
ز [illegible] که [illegible]

[illegible]
[illegible] خانه [illegible]
شکر [illegible] حجره [illegible]
شکر [illegible] مصر [illegible]

[illegible]
روان [illegible]
[illegible] با چشم [illegible]
[illegible] با [illegible]

[illegible]
[illegible] سیم [illegible]
چو [illegible] سیم [illegible]
[illegible] در [illegible]

[illegible]
ز زندان [illegible]
[illegible] روز و شب [illegible]
[illegible]

[illegible] سیم [illegible]
[illegible] وقت [illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible] کش [illegible]

[illegible] از [illegible]
ز [illegible] دیگر [illegible]
جدا [illegible] افتاده [illegible]
[illegible] افتاده [illegible]

[illegible] آید
[illegible] که [illegible] شد
چو آید [illegible] باشد عقابی
عقابی [illegible]

بعالم کس [illegible]
دگر باشد [illegible]
زلیخا [illegible] با دل [illegible]
[illegible] از روی [illegible]

[illegible]
زلیخا [illegible]
شد از [illegible]
هر [illegible] مصر [illegible]

زلیخا [illegible]
[illegible] خانه [illegible]
بیا [illegible] اکنون [illegible]
زلیخا [illegible] روز و شب [illegible]

بیا با [illegible]

بیا با [illegible]
[illegible] اکنون [illegible]
[illegible] کنون یعقوب [illegible]
زلیخا [illegible]

[illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible] دیگر [illegible]

[illegible] افتاده [illegible]
حیله کردن اخوان در باب جدا ساختن یوسف از پدر
ز خواب یوسف [illegible]

همه گفتند [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible]

بهاران [illegible]
[illegible] خویش [illegible]
[illegible]
[illegible]

بیا [illegible]
[illegible]
[illegible] از [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] صحرا [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] یوسف [illegible]
بیا [illegible] خویش [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
شنیدان [illegible] یعقوب [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ز یوسف [illegible]

[illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible]

چه چندی حق از او گردد روانه

بچاه افکندن اخوان یوسف را

بدو آنچه ز حسن سلیمش از میانه

چو اخوان از پدر گشتند یکسو | روا بودند یوسف را به پهلو
که او در نیل زلفش لنگر لنگان | زدند از سیلیش آن خیم نگاران

زبان و دست بگشادند بر جانش | کمانی بیش کردند خانه او جست
بگشتندش اگر از هم گفت | کشیدندش کلاه از فرقش بشکست

ره دوزن در نیک گرانمایه | که کند آن سنبل مشکین ز بیخش
چه زلفی بهلو آن مرغ کنان | رسیدی ز آتشش بر گوش ایشان

بآن گوش اگر نالش داد مادر | ببالا کوش ادرا دست ادام
بگریستی از هر یک حاجت | بخندیده زو شنیدی صد کتاب

کمر کز گریه او گشت خندان | شود آنا خنده بش کو بهرده ز تو
جمال هر که خواهد زو سوی روش | روش بگفتندم که دستی بیش

بهیوند شش تنی بهجا دو راهی | شبان شدند اخوان دو راه چاه
چو همچون شبیم اخوان نمک ریک | رهش چون کوچه اندیشه باریک

ز منجنیقش بر ده دو بیخ سعادت | بگاه ورد آن جانی چند کاری
اجل بر گشته کاسی فتاده | بهجوار قیامت با نهادی

کمر بالا سمان در دور نگذر | کر از طول امید دوری کمند
بعجز خوبی کشیده ز حضرتش این چاه | بودن نادر وشش تا نیم راه

بکای آن مادر چاه رسیدش | بگاه ز بند آن رشته گسیخت
مگوی شش چه که شو دلغ آب نیفتد | زمینش دل بر آن شمع شب افروزد

ز ماه طلعتش شد ره بستگی چاه | ز سر و قامتش شد تنگی چاه
ز شیرین لعل آن رشب چشاوزد | شد آب زندگانی آن چشمه شوره

چو در دو چاه رم یوسف مه | برون از چاه چو بغرفت آمد بتن چه
ز عدد پیوسته محکه کاروانها | بجرم مصر چون گنج روانها

در آنجا گنبدش منزل گزیده

بر آوردن کاروان یوسف را از چاه

ز پشت بارگاه محکه گشید

جوان سروی براه صادقی | جهان ما کنانش تا ملک
ز چه جویا رشک زنده کامرانها | طلبکار حیات جاودانها

فرو او بکجک در دوغی کاره | طناب از رشته جانها کاری
ز سنگش دلو خورد از سرش چه | زبان با ثبت صلاح خود دیده

جوانان دیده سر واندر گلگو | بکفنده پچا اندر پخته جو
ز جامش صبح که ز آیه | گویا بشر ز مهر از چه برآید

چو ما ملک چه دست آن گوهر ناچه | ز پستی گوهر گنجش برآمد
سر او سر کرده آن کاروانش | سوی مصر از آن واد روانش

بطرف نیب چون منزل گزیده | بشیر آن سوی مصر اندر دویده
رسانیدند جو ما ستاره | نویدا البشاره البشاره

کر از یعنی با آئین تو مانی | رسیده با ملک آینک شافلامی
خراج شام و چشتش اذین | تمام مصر و دشت و شتر اذین

چو شاه مصریان آوازه بشنفت | ازین عزت ز رخش چنین بر عجب
ده شهر مصر را کش خنی فرات | عمر انگیز باد شش رگ بیمرات

پریرویان مصرا آن محت | همه شیرین لب شیرین زبانان
بود از خط آن بی مدح گشان | کر زبان لعل رخشان در بدخشان

زعشوه

زعشوه چون لب خندان گشاید | ز عشرت چون دو دندان نماید
چنین کرده ضرابی چو عکس خنده | صدف بودن ز در آب چکیده

اشارت کو که مصر زو راهی | بر آن کار از گردن فرو ماهی
که چنده از سر سرو آن کلاه | سحر آمدش بر درگه شاه

همی چون بار آن گنجینه یک بیت | همه شیرین بر آن آمد دو بیت
که یوسف سحر با روی چو ماه | شد آمد دوران چون ماه کنار

دو ایوانی شد آن باب سرای | صف دوری کشیدندش برابر
از ایشان بگشید نام بر یوسف | وز ایشان سنگ افتد کار بر

دما فقد چون مه خانه روشن | عیان ساز در کنده انجم نهانی
سحر گذشت کرده دون بر خیمه | به ورود خود از آتش چه

بکوم از فلک خاور شر تجید | نهان چون قطبان گشته در عیر
بگم ماه آنکه بر فلکان | کشید از مادر بر زیر دامان

گشود دل گره بند قبا را

سوختن یوسف بگم ماه اندرون شد دید گوید

معطر شد شام آن دور صبا را

کلاه از سر نهاده کاکل افکند | بر کوی سیمین عنبر افکند
سیمین لرزان میان او تخت | پیاده کلکی سنبل در ریخت

قدم چون بر کنار زلف بگذاشت | سپیده نیلگون فریاد بر داشت
کر حسن شه بر یوسف رشتش این زهد | کنار شد ز یوسف گلستان آه

بکار او تو بکون فر بودی بکاش | بیاری درکش بیخ بودی بکاش
به زیب مصر شه یوسف شاده | چون دو فلک خورشید تمام

ز نیزه بر کوان آتش چه | چنان کز دو دیده اشک بریزد
قیامت بود کو یا محشر ساده | چو خورشید قیامت بود تمام

زلیخا چون نخ ان کلاه را دید | به تخت دلبری آن شاه بر او
برابر دید آن نقش ولایت | دو دوش بیجان در آتش ایستاد

زخود شد بیخبر و حال | ز پا افتاد سرو و جویبار
از و پرسیده اکیلی در ایام | چه دیدی کلکی چنین شد کام

بگفت ای دو اندر دم چو کی | ز جان درد پر درد هم چون پی
بکار غلاف کش شیخی فر شاه دید | بصقر شد در خشش چو ماه دیدی

مرا مقصود بیدا و نهان است | مراد خاطر در دو جهان است
نداریم آنکه خاوه اختر شر | ندارم تا چه زاید پس ازین مهر

مرا از وی برآمد کام جانها | زنندی این سکام بر بنام آید
نصیب من شود این گنج آیا | بر آنکه دلم این رنج بیاید

بعشقم گسترانده سایه باید | دهندش کو هر آنکه در آیید
غمی دارم که نتوان آن گفتن | کلم از شاه امید شکفتن

زنم گر چشم و دو راز نگاری | وگر چو شش نشینم بیتابی
اگر نالم بر نوای کشته کاره | وگر صبر آرم جگر کشته زاره

اگر گویم پر سند ماجرا | اگر خندم بر خنده دو نا
بگفت ای زاری ناز بر کر آن | کر جز با هم آوازی که داری

چو شبهرت چاره بر نا امیدات | چه کاری رسته شد صبر کشگلها
چو یوسف شد ببر از خشم شهره | که بر افت از دلبران سرو بستیه

کو سرا یاز بر پس کان داشت

بازار بیع در آوردن یوسف و هجوم خریداران

بجانب بیع آن سرو جان پرستش

شنیدم قوم کنعان تیره روزها
که بودند از تفحص تشنه لبها
چو شنگی دوده آن نور دیده
سر از چشم پدر [illegible]

کلاف ریسمانها [illegible]
متاعی بکف کرده از غایت جنگ
چو کنجی کف بر جان ستم نه
بکیر این رشته آن کوهر [illegible]

که این زین قوم کوی [illegible]
چو کوهر رشته خود پیوسته دایم
خریداران فگان کشتی آمدم
طلبش [illegible] کشته دایم

[illegible] رو عطر دروش
حکمت از فرو نگان مقصود او مش
مرا هم هوشمند رفت خیزان
[illegible] این سخن از [illegible]

دلم خواهم بهم از خود [illegible]
ز یوسف دوستان [illegible]
چو کرده ناز غره آن نگه ها
[illegible] شان بر آورد ها

چو خندیدند بر سر از زوال
ز دست شد پریشان [illegible]
دو گوهر چون کنج خسروانه
زلیخا بر داد او را از میانه

چو اگر شد از پایه خویش
عجب [illegible] پیش
کشیده اتمه را غیرت [illegible]
از ایشان انتقام او را [illegible]

عزیزا دیگر چون رفت بیرون
زلیخا بهلوی [illegible]
نشسته دست دیدگان [illegible]
کمید از شوق لعل نوشخندش

بسر [illegible] یارب [illegible]
دو پاپیرو هم [illegible]
چنین گوی حکمت [illegible]
کام خویش [illegible] دیدم

چو شیر هر جا جوان [illegible]
چو مشرح کس که [illegible]
مرا دامن شب دل [illegible]
[illegible] از [illegible]

که بودم [illegible] رسیده
امید دیدن صاحب [illegible]
برآمد از کل [illegible]
مرا بود از کرم [illegible]

که بودم مانده از هر دو گونه ها
روان در کوه [illegible]
[illegible] بهم چکیدن
خوشا از [illegible]

که بودم [illegible]
ز باد و بوی [illegible]
[illegible] نکار [illegible]
مرا [illegible]

چرا [illegible]
و بردم [illegible]
شبان [illegible]
چنین [illegible]

که چون یوسف ز شبها [illegible]
زلیخا [illegible]

تمنا کردن یوسف از زلیخا شبانی را

که یوسف را کند مشغول کاری
که ز [illegible]
چو بلبل [illegible] گلشن [illegible]
[illegible] حکایت [illegible]

گهی در صحن باغ [illegible]
گهی [illegible]
که از [illegible]
که از [illegible]

گهش از گشت گلشن یاد [illegible]
گهش یاد از [illegible]
گهی [illegible]
جوانان [illegible]

گلستان [illegible]
عقابان [illegible]
گهی [illegible]
فرح [illegible]

نوای [illegible]
صدای [illegible]
گهش از صحبت [illegible]
ز [illegible]

[illegible]
با [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]

تمنا خدا

مؤلفه

تمنا کردم [illegible]
که [illegible]
چو [illegible] از شبانها [illegible]
که از [illegible]

چو مشتاق شبانها [illegible]
[illegible] باغ شبانی
لباسی [illegible]
که [illegible]

بغرا [illegible] شبانها از شبانان
بهم [illegible]
روان شد [illegible]
که این [illegible]

بسوز از [illegible]
[illegible]
بهم [illegible]
بهم [illegible]

نه از [illegible]
نه از [illegible]
به [illegible] شبان [illegible]
نه [illegible]

دراید [illegible]
[illegible] صحرا [illegible]
[illegible]
چو [illegible]

بکوه و دشت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

چو [illegible] آن [illegible]
شبان [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]

چو [illegible]
میان [illegible]
زلیخا چون [illegible]
[illegible]

گهی [illegible]
مباد [illegible] یوسف [illegible]
گهی [illegible]
مباد [illegible]

گله [illegible]
نشسته دل [illegible]
اگر [illegible]
زلیخا [illegible]

زلیخا آن [illegible]
زلیخا آن [illegible]

معاتبهٔ زلیخا با یوسف را و امتناع آنحضرت

چو [illegible] یوسف [illegible]
دل [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
ز یوسف [illegible]

چو او [illegible]
ز اول [illegible]
[illegible]
[illegible]

با [illegible] گلشن
[illegible]
[illegible]
چو [illegible]

چو [illegible]
چو [illegible]
زلیخا [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]

زلیخا [illegible]
ز [illegible]
[illegible]
چو چشم [illegible]

دو [illegible]
دو [illegible]
[illegible]
ز تاب [illegible]

ز [illegible]
ز [illegible]
[illegible]
[illegible]

زلیخا [illegible]
[illegible]
[illegible]
دل [illegible]

تو [illegible]
[illegible]
که با یوسف [illegible]
[illegible]

[illegible]

فرستادن زلیخا دایه را به خدمت یوسف

[illegible]

به باغ بردن زلیخا یوسف را

[illegible]

زهر بلبلان در غلغله بازی صبا با بوی گل در بیقراری
ز هر سو رسته با صد دلنوازی درختان سر بسر سبزی گرفته

دهان لاله پرش چون خون دلها شده پیچ پیچ سنبل ز نازان
ز خون ارغوان خاک پشت بین ستاده گل چو خونی کاری بین

زبس عشرت در وی خوش از وی نیک هوا چندان گل انگیز و باغ
زلیخا چون به یاد آمد از آن باغ دلش در گلرخی زان داغ بر داغ

نشست آنگاه در صحرا به هر رنگ گروه باغبانان در طلبگه
به آرایش آن بهتر باغبانی چو بن گم کرده سنجر گفته دامن

چو دیدار آن در بن غنچه تنگ چو گل خندان شده با هر شکفتن
که یوسف گاه گاهی سوی باغ است زباغش هیچ مقصودی نه باغ است

سکالش و چیره دست برگ شکفته بر بیاض سبزه سیر
به پیمان زلف سنبل تاب پیچیده شکسته رنگ سنبل تاب پیچیده

به خاک نقش تاق غازه بر روی ببست گل جنان تازه ز روی
سرو آزاد بر گشته ز چمن بند میان بلبل و گل عهدی بسته

ز بس یا غم که او پا بسته درختان شاخ گل زرین بیاسته
ز گلچین با گل کاری بسته بهاری بلبلان با گل که خاری نباشد

دروی لاله داغ بر نهاده میان بلبلان از فریادشان
زلیخا لب به لب با عشرت ستون باغ چون آب روانش

ز نو افغان که بر خاک آن نهادها برای بلبلان است آشیانها
چنان آمد آن آن باغ گردان همه آن گلها بر چمن زرینه

که چون بر گلزار بر آستان گلستان ارم از یاد برفت
دلش از طول شب چون ماه تنگا شب گل کار خود گوید نهانگا

چو دل بگرفتم از بن شوق دارد اگر برپا از بن در عاشقانی
همه کار شب او با دوستی شب چو خوشا کن به دل گفتار شب

ز بیداد شب تاکام بر شب که بر مرگ در بستن آن شب
همه شب در دل سرگشته ماه نگاهش بود بر کوکب که ناگاه

بیاگنده از صبح سحر حیز که انگیخت صبح شد از دور بر خیز
زلیخا کش سر و دست به گلگونه صفار مرغ گلزار به نغمه شد

بهار صبح و صبا از بی جا و در خلوت پیر بی دون حوادث
حکایت تنهیات که در خلوت صفار سبز تا به آن یک آن که گم شد

حکایت شوق دست پر افسانه نسیم صبح استقبال کرده
بیشتر تازه بود عیان ره ستاره هر یکی از ره برفت

کنیزان سلسله چون آنگاه کردند شنو تن جنبش عزم راه کرده
همه از شهر چون در شهر بیرون شگفت شد آنگاه از طرف کوی

ولی از شهر یوسف سر به گلزار بخورش روی پر دل از تنها
که بود بخش از نخ یوسف تجلی نقاب از رخ نگه از تجلی

صباحی همچو صبح از شب برآن چو از یوسف بر آن باغ یار

رفتن زلیخا به باغ و شکایت به طلب یوسف نمودن

روی لاله و گل جای باران که بر سرسبزی نازیان بهاران
چو بوی گل از اطراف چمن بیا او دست از دو دیوار سبز

زلیخا با تن و چه بافت ز رنگی هر خار در بکوی پر رنگ
چو یوسف ز گل آن بر کشیده ز بود بوی گلستان با ده درست

لمؤلفه

شده وارد دیدن آن تازه چمنها که ره در سرو در بلبل گلزارها
از نرگس گو قامت نرگسی ها رنگ چمن سرو دلانه و در گلی چمن

شب با گل گلبن چمن لاله بود دو نیلوفر چو سرو زر تکه
هزاران نرگس شهلای عشوه بیاورده سرو دین سنبل گلشن

هم حکمت زبان با هم نظاره شکوفه گوهر به ریحان غنچه
جار غم نزد غلامان دو کمر ز دو شرح گل و سنبل رنگ زندان

چراغ شمع در عنبر تحفه به نرگس چشم به نرگس جان دم
یک جای ازو زلیخا تازه بنیان به صد طفلان ز پیکر چه بستان

بگو که یوسف خلوت کرده یا افسوس که گل در گوش شسته
به او گفت زین یاران که گو از این آگه ز خاک آن وهن

نگو زرخش که هم چشم نهاده که با شد بسته مشکین گرفت
وما یوسف ز نرگس و زینب نظاره و جمیعان همه

چنین تو گلگون و جو زینب میان نارسیده تا چمن
خوشی خرم صبح از دو کنار سبزی پر از دم و از ناز نگه

حریفان با دار و صحبت ز نو عیدی ز رخ نداده بود
ز آن خلوت که یار گل پر فشانده ببیند بر طرف کی رو شد

زلیخا کش چه دل تو آتش رسته فکر منگفت چشم پر از آتشی
که یوسف ز جای فرو رفت ز نان ز گلاب خیز گل و فرق رفت

دلش با درد مبتلا آن دم دو درد شیرین صابر و کام ایشان
گر ایشان ایام تو ز گرد عالم نیابد خلش ایشان از نقد عالم

دگر شکفت زیوسف خبری دلش از یاد تن با آن تخت
دم آن ناز جنسان گرم بادا دل چون آهن از دم بادا

گر آن افسوس انیش چون شب ز وصل سحر گر آن گم
گذشت از شب چو بهر آن نگانه شو ز ناز جنسان شد دوانه

چو زد دامن اندکی بیش بصد شوق و به صد تو بیش
که ناگه دید آن نازک نمایشی ز یوسف دست غم بیس و ناله

ز عالم آن ظرفهان بی هوش حساب کار خود آن بیهوش
بیهوشی که گشت بی خبر آن دو چشم از گلبن دو مهر نمایشگاه

نگاه از این زنان پر و آیا یار نیا خدای زمان کار عیار
سحر گلبن بیاخ گشت پیاپی و دیده و گلشن از دو گشته خوش

ستاره چون شکوه بر کش سمر از گلبن و دیده و یاکی کش

درد دل گفتن زلیخا با دایه در هجران یوسف

زلیخا سوی خلوت دایه را خواند کشیده آه و اشک از دیده فشاند
که یوسف آن بهار زنده کام نهال سرکش باغ جوانم

شدم دیوانه پریشان و در پریشان عجز و لا به بود و هم سر پایش
ز شمع روی نسکال شده ام که از گلبن وصلش نچیدم

نداده گوهر گلش خوب بداد نیا شد کو چه بر شاخ کلش غار
دهانم تلخ چون در دیده بیاک که نم نخورده جز شکر و هم چاک

چو از وی دایه دید آن تابها گرفت آنگاه راه و در بگو لو
گرفت از رخت آتش نشسته از تو صدف سان پر ز گوهر گشته از تو

لبی چون دام از لعل شیرین شکر خرغ دل عالم به دام
شکر در خنده چون باز لبها نماند سهند ز شیرین لبها

اگر سوده دگر شمع از تن زار ... / بآن قامت بآن گلگون عذار
بر پیچند و چه دیوانه گردند ... / شده دیوانه و پروانه گردند

ز طره جنبش ... / ز سحر آهوان چشم بندت
شکر قدان زیبا قامتانش ... / غزالان سر بصحرا داده مانند

گهی ... میپنداری ... / نگاها گرنگار ... دارم
که او را بی غم از دو صد پرست ... / نگاه مستم و نگاهم ... تست

گهی گه ... آید ... / نشسته با تو چون پروانه با شمع
گلون ساخت باید ... / که هر یک باشد از خوبان شانه

... یاد آن باشد معود / ز نقاش تو ... یوسف
و لیکن باشد هرجا ... / بر نگاه تازه کرم صحبت ...

چو او زانو ... / چو بوده ... باشد معمور
ز دیگر باهم نشسته ... / غم و ... از هم باز جویان

گهی ... / گهی ... میگوید ... با و ... ا
چو ... روی بر نظر ... / بر ... بر طرف ... گاه ... گاش

دوش ... گلشن خرم نشسته / زیر ... بسم ... نشسته
گه این بسته ... / گه او ... بسته ... شانه

بسیم ... چون ... کند / بحسنش آید از هر سو پسند
دوش با هم نشسته بر لب ... / پریشان گه ... بوی غیر ...

گهی این ... / گهی او ... آن ... باید
چو در ایوان چادم ... / کند نظاره ... سوی ... گشت

دوش ... / هرا حیا ... بر بر رو نهاده
گهی این ... از جام ... / گهی او ... بر جام ...

چو ... چشم کند روی / عیان ... چون ... رو ...
دوش ... / بوسه دلبری دلنوازی

گه این ... لب / گه ... بسر و ... سیم ...
چو ... چشم ... / خنده ... از ... چندگاه

دوش با هم ... خفته / ز ... پیراهن خود ...
دوش خوش ... / ز ... دو ...

گهی از ... / گهی او ... و این ...
ز چند ... / خانه از ... بیان

ز تو چند نگاه شهوت انگیز / شود مانند آتش شهوت ... تیز
بآن ... زان نگاه از ... چشم / ز شهوت با تو ... گرم

کرد ... گفتم ... / دگر ... تو ... دست ...

رفتن زلیخا بخانه از تماشای یوسف

... معمار ایوان ... / چنین آراست ... و ... دست
که ... دست ... طرح ... / دو ... پر ...

یکی ... / که از کارش ...
... گوشه ... سید / در آن ... جعفری ...

اگر سقف فلک ... / ز ... نقاشی او ...
نهادی که ... / نه ... بسان ... مانند ...

کرد ... / شد ... و ... ا ...
شد ... هر ... آن ... / فلک ... اسکندر ... ش

دگر نقاش

دگر نقاش ... کلک ... / ز ... نقشبندان ... دست
همه از ... و ... ز ... / ... از پی ... ...

اگر ... نقش ... / گرفتی ... نقش ...
مثال ... گر ... / ... هم ... از ...

ز ... / ... از ... کشید
اگر ... / بیکه ... بیاری ...

اگر گلکش کشیدی نقش ... / ... گرفتی ...
... / ... مجنون ... دیدی ...

ز مجنون ... / که لیلا ...
کشیده ... / که خسرو ... شاه ...

... نقش ... / که شیرین ... ...
... / ... جا شد ...

فروزان شمع ... / چنین از پرده ... بود ...

درآوردن زلیخا یوسف را بخانهٔ هفتم و کام طلبیدن

کرد ... کام زلیخا / شد ... شد ... زلیخا
... / ...

که دیگر دست ... / تو کردی ...
نشستم ... / ... گرم ...

... / که آن روز ...
... مر ... / تو ... لب ...

منم ... کاک و ... / تو ... از ...
منم ... از ... / تو پنداری ... جانم ...

هزاران کاخ چون ... / کشیده از ...
... / ... از تو ...

... بلند ... / ... چو ...
... / ... کوکب ...

با ... چون ... / ... گرد
... / ... شهد ...

... / بجوی ...
... / ... قطره ...

غرض ... / ... گرو ...
عزیز مصر ... / ... زمین ...

... / ... کارش ...
... / پس از ...

... / هزاران ... از یوسف ...
... / ...

زلیخا ... / ز ...
... / ...

غرض ... / چو ...
... / دل ... از ...

... یوسف ... / که آن ... از زلیخا ...
... / که ...

زلیخا با دو چشم اشک‌ریزان همه با لشکر دوران ستیزان
نگون در گوشه‌ای با رب خود گفت همه گفتا ازین هنگامه شد جفت
کشیدم هر گلی را باغبان رنج گزیدم بار بودم انتظار رنج
شدم از بهر گلچیدن بگلزار بپیچیدم گلی کشیدم زحمت خار
ز شوق گل همی بودم در آشیانه زنم تا بر سر شاخی ترانه
زدم بر گلبنی پر چنگ ستیغ که شد از خیش پر چنگ تیغ

آگاهی زلیخا از گفتگوی زنان مصر و ضیافت دادن و یوسف را بایشان نمودن

زلیخا را چو راز دل خبر شد زنان مصر را یک یک خبر شد
همه صحبت بهم خوش نشستند بطعن او میان را تنگ بستند
که زد آتش زلیخا را بی عشق زدش آتش که جان ما بی عشق
عزیز مصر را بدنام کردست میان خلق دشمن کام کردست
عجبتر آنکه سنگین تر غلامیش که از زلفت چون ابروی دامش
اگر گویند جوانی دور ازو خوش و گر شربت چو این تلخ مشوش
جفا بشر رفته تلخ کامی که نیکو در غلام او زو باج
بجا دیده از عیب نهانش که با دو رشته جیب جوانیش
عجب از وی زلیخا داده راه سکوا بد چو دلش را ازو دست
اگر از ما یکی باور شنید جدا از وی زمانها کی شنید
زلیخا چون شنید این قصه را ز درد طعن و بیداد زن کیشست
بطعن بلبلها آشیانه برآمد نغمه از مرغان خانه
نگلکش طعنه‌ای آن خانه بپا کرده جشنی خسروانه
فرو چیدند زیر بساط بیابان بهشتی خوبیان در وی خرامان
ز نعمتهای الوان هر چه خواهد هزاران نعمت از مرغ و ماهی
چو خوان بردند از مجلس طعامها در او نشستند زنان آتش جانها
ز طبع حلقه دوزنده خواه ترنج از خادمان در دست آنگاه
بدستش کزلکا بر بنده دادند ترنجی پیش هر فتوی نهادند
زلیخا جست از جا چو شنیدند بر چون شاخ گل گلگون بیکار
روان در حرکش نشسته جوان فتادش چشم چون بر روی تو
بزاری گفتش آن نخل کشیده که ای آرام جان و نور دیده
کنون خوبان مصر آسوده چو حلقه چشم بر در پیش
بیرون آ روز زنخ برون کیش فتنه تا جلوه کرد آتش
شوند از عشق تو چون خرد تاراست ترنج خود ببینند کرد آغاز
بدست نگشت بزدند دوست تهان میش سوی خرد کشتند
بیوسف از آن عشق بیچون شدند ترنج از دستشان افتاد بر خاک
و با بودند بی خود ترنج بی دست ترنج از دست یکسر ز نشترها
زلیخا این سخن ز شوق بشکست ندانم زان ساعت چه دیدند
زنان از دست چون از نیکوش سبکبار گرفت بر بیدند زبانها
بی سکالش عشق بیگانه است زرگس منقش رشک ایها

معذور داشتن زنان مصر زلیخا را و یاری کردن او

چو تیغ یار عشق در میانه کشید آن آتش پنهان بیانه
زلیخا گفت ای تن آن کام در گفتم ز دوری شد بی آرام

گزارد

گه از دست جفا کار و گهی یاد گه از غم خستم از دوری سر باد
درونم ز آتش یکی گوش گرد مرا با یار دون ده بهر گرد
که خواری ز عموی من چوستی زیان با مریدان چوستی
همه کرده تو برگ صد بی سازد ببیک قانون بر او بر ساز وبیع
هر یوسف فتنه دوران چو پیست دو قیامت بیکی گشته پیش است
بکش زان پیش آغاز از ایاب چو بگشا از دست ابرا روان
هر پیکر تو زان وی که ماه است بهر شیرین تر از وی بر کراه
تو از دست و کمان به وادی برگ خداوند و کمان به وادی برگ
هر یا شده روی آن ماه پیکر نگار بگشته وصال آن شعر
که چشم بیکس زن کافر دین که دست بیکس و پرسید چنین

بیرون رفتن او زین ترش نگاه ده کاه بدین لطافت
گفتارش نغل طاق بیداد است ازین شیرین گفتی که رفت
تو خداوند نو برتر از نطق کس غیرت و کیا بر وی بر کن
تو زجمت در جلب غیرت بس پس ای گل چون گلی عمری برشکست
یوسف دو تو آزاده گرفته کار از ره غیره عف یا دشمنان
بیرون ره کرده زین کلاهان ته از عمر تو فرشی رخ چشم
چه گفتم ای غدار با یار قد تو هر غذا ری که انجمن دو دل با ما
بد چیزی خوش آن اشک نامه چه غم داری ز ناله زین سنگ
دل سنگ سنگین تر سنگ بسجود آنکه در خش لیش و غدار
در این کاخ اغان بر آتش جوانان جان و دل یک یک
که کو کس بیش شد بی سرد غمان ما سر را کشت دادکش
نگاری شکار گاهی ز پی کن

عتاب آمیز با او بر تافت کاری — کند تا عزم خلوتگاه خواری
چو گرد آرد پا بیکسی همراه — که گرگش با سیه باید نهان نه

زلیخا گر چه خوبان را بهایست — بیفزاید ز دهقانش فشاندست
تو دیگر لولو و مرجان عزیزست — جان خود جان باید زخم تیرست

که او چون غنچه پیش از گل نبوده — نگارش عقده در شوار گشاده
بخت ناگاه او سر دوردستی — دستگیری بندگان هیچ دوست

نشسته از کمین جسم و دو زلیخا — بیچاره کسی نبود سوی دیگر بیابان
زبان مدح پس خون دیده — ز دان او نه که کیفرش زوده

شکسته از شرمش زکنگره عمامه — کشیده از تیغش زره چه
سپه کرده از سپهر جانش — بر پشت کوه آلت بالاش

لب او بوسیدن لعلش — سرش را چون کنار کشته
کوا یک دو جانش درو — زبر بو بیز دندش تا زبان

صدا در پیش پیش آذر که — بهر کام این نوا ساز که
که هر کو گوگرد طبع بر آتش — کنه چه از ستی باتک چوش

ز قد خواهد بسرو باغ عیشش — دو ادا ده وجنات در جرش
دلش باید غنی دریای خونبارم — سینه راحت این چشم ایام

دلا مردم زن منظر ان بیچ — فراهم کرد او دور از وی
بهر این راز بخشند با هم — حکایت بازی گوش شنیده باهم

که هیچ ما را زلیخا زین فسانه — شود به نام یوسف در میانه
معاذ الله یوسف بیگناه است — که دردی او کوی او گواه است

درین منزل که کس نبود کم — چنانکه آن فلق خواهم
که تا عمت کجا بهرش نماند — بمانند چون او گرد یار شد

تمثیل

چه یاد شاد و را بر نکو — که گوگرش را چو بی گناه بیجو
ز اوهیا و تو شیر گشته — ز هیچ از تیغ نام دیده
ز بهار ز آن شکار در اضطرابش — ز دل بوزان نه دوا آتش

ازین اندیشه دوری گرفت مرغ آب — که هر که بینند مردم آب کرده است
هوا او است آخراین آتشی گرفت جاب — که باشد مرغ و ماهی در آن آتش

کمان گو هر شوق این ای رسیدگ — چرا یا رب ز چشم فرو رنگ
خرابش از نظر شام وی کشیده — دود است اندر آتش خبر نه

کو ز شکر عمل گشته نه فر — که موج انگیزش از دریا سپید
برو تا پیر خورشید جانست — نکند آتش یک آتش در تب

زبان از شک ای دل سپ باش — سنگ او شاد آتیه جانی باش
ز دور آگاه دریا چو بر شستن — بدون خاک عاطفه دل کف

کرا کنون یا هم آن گلی باشد — که اینه با سیم دو دوری کشت
ردیف دانم امروز جهانش — دو بستم کرد دست او را ز دو جهان

ز هجر یوسف آن گلبرگ خندان — جهانها در زلیخا گشت زندان
ز فقرش رفت آن چه گاه کلک — دل آشفته دید چون غنچه تنگ

جدایش زان چه چنگش کز رابش — بر فرق ستاره ساز دود مکاتش
به دیگر با آن کاش نه ماند — کز شمع اندر دمی دود پروانه

چه خیزد

چه خیزد یا رب از با غیر او مهر — دو ابر و دن جی یا نه ماه دو شش
دگر خوبی است خوش حال خوشی — بنجز اندوه انگیزه انگیزش پیش

چه چون بر پای یوسف سیم و دام — چرا او ز روز یش با دری دم دام
دگر گفت که گویم بستم رخ یاب — به تیغ انگیزد آن سیم او دام

که این سرت یوسف خو گرد — چاپ مدارد خیش بود و عمر گرد
چرا اکنون سحر بخوانده دام — گدا دم تا جا پای او که دام

دگر گفت است اکنون آن حیز — ز رنگ دان جاده ورگیش
که چینی کر حال دور است او را — نوشیم کان چشم را که کجدید

دگر گفت از این کار دو خواست — به چشم خرد آزاد خوش است
چان چشم دست ایگان شرم — ز یوسف اشفاقت چشم دید

چرا به دوری که نه اکنون کرد نیم — گداوره دگر بار دیش پی سیم
دگر گفت گشت تیغ کین که ریشه — به درت خوند با ان خود بدیش

که این فرمان چنین دست اوست — سرای ریش نه بر بیوفا دو
دگر گفت از این خواب دیده — به دا این کار دود از بار آنگه

نه بست این آن زبان که هو نا — به یوسف کجا قرن عمر زبانها
چرا آنکه او در من شود خبر هیچ — گدا دم هیچ که با در دون که کرد

دگر خوبی است خوشکش — نه دوست خود را با دریش
دو دیگر کان نگیرد دیده ناب — چنان در تیر سینه او اشکست

دگر گفت این شنید هر وقت — بیاد دوست اگر نیست
نه این دست کافر این فرشیست — دو دو دود فره یوسف نکهت آب

چرا به دور وز که اکنون دیده ام — گدا دم تا بیا که دانا در دستانم
دا ای دوا یا بر ریشش نبیند نبیند — نه پیشم تا نظر گوی به بو سوی

چو دست از دو بش یوسف خوش — زلیخا دید که دل صبر رفته

فرستادن زلیخا کنیزک را بزندان در صحبت یوسف

کنیزی از کنیزان پیش خود خواست — نگفت آن روز دست چون به روانه
سوی زندان یوسف کام بر داد — غم او هیچ آن فرمانها کام او داد

بزندان چون که یوسف با کلاه — شه زندان ما نه دور کار است
وفادار یار خود که رسته بیاند — محبت کاره خوکه یست یاد نه

برو به گرت تماشش بود آگاه — نگو چنانم من سرمه زاد دیر شاه
شبی کز بهر با هم یار بوده ایم — نهانی زو خلق در گهواره بوده ایم

نکو هر رفت از دو جان نه — فشاندم بیاد دست دست باز نه
شب بر ان ز کنار جوانان دو ان تابش — و گر شب بین که کاکلم یا ز کار دوش

کنیزک از زبان با کداب — سوی زندان یوسف شد روانه
در زندان به جدا دید و آنگه — زمین بوسید او یوسف از دعا گو

که چشم پیران روز شان فرو — در دیوار زندان گلشن او
کنیزت کو زلیخا نام داده — زهجرت ره دهد در غم او جانش

ازان چشمه که او را صد گشته — گکنون خون جگر او چشمه چشم
مرثیت کرده ام به تنگی کرداری — مرحبا آنش با ستیغ که دارد

ازان بیشتر دارد زنانها — جوابا ز هم آنکه به جوانان
مرا تنها طلب کرد آن چه بود — بدین شفا جاسوسی فرستاد

کنون با چشم درد او دو جان شسته — سحر رفت ز بر رده پیشانی شسته
چنانکه گرد سیم کار دوم — فرستی سوی او امید او دم

تو بودی آنکه چون جانت گزیدم   درین آخر نفس جانان رسیدم
دگر کافور تو بر سینه و تن   زلیخا را ز سینه تا به دامن
نگیرد راه صحبت پیش ایام   چو بوسش گشت کامی زو و ناکام
بپرداز شب یاری از سحر   بیا تا فرد و پیری و پری چهر
نگارا زین میان با که امان   هم او چون صبر بیرون رفت از عنانم
تو بیدادی بخو و هم بگزکار   به هجرانم چرا کردی گرفتار
سبق داد از خطا سوی گناهم   خدا داند که خلق خود بسم
که بی سبب بر زد دوری و دست   بهر جنبش چو ارغنون سخن خوب
به هر که مهر و محبت میفزودم   محبت بود بنیاد وجودم
ملالت از دوری رسید گرچه   وز این پند دو چشم از دشمنی ست
کنیزک چون غرورش دیده برگشت   بیا بیند آید و نو دیده برگشت
زلیخا چون چنانش تنگدل دید   ز دامن برکشش اوراد منقبضه
گمان بر روی بستن دیده خوش   بحالم آور از بیداد او باک
بگو بیچاره ام هر چه داری   ز دامن دید پیر کار بیچاره ای
دلش بشکست دام آرزوها   ز بیماری نیست با این یار بیمار
چه بود ای مادر ز دو دیده   ز ناطق دوار نیز رسیده
ز پیغامم رفیقش ز دو دیده   دلش بر حسرت عزیز خسته
کنیزش گفت این بیچاره یوسف   چه بیچاره که حال زار یوسف
بنزد من بگفت آنکه چو خیزد   بکن پیغام هاش عطف آمیز
عنان وصلش از دو دیده داده   [illegible]
عزیز مصر شد چون بستر کرد

شرح حال زلیخا بعد از وفات عزیز مصر

ز مصر آن تب که تسلیم دگر گرد
زلیخا سرش از کنجش ببرید   شد از عشقش ترا عیش تلخ
بغزان ناگفته کار او بوسش   ساکن کلفت ان تب ز نازش
سموم غم به گوارش بادرنشست   جهان زندگی بود بر فراق شد
سیاه ان شب گیسوی دوست   عیان جان از صباح بروی دوست
ز پیری شد سفید آن سبز گیسو   که بود او در سیاهی زلف او شب
عنبر سلسلش با دل بیداری   کلاف رسیمانی شده ز پیری
ز دو دیش تا ز دو زلفین گره گیر   چو نامه پشتش کمان شد سر زیر
نشکوفه که دو با دل بر گوش   بره گذر پر گیاه از دوست سر خوش
ز ابر گوارش تیر شد چشم نه   ز تیر دشمنش گشت فنا که گوش
به گوش از چشم گشت بر سرش   به حیثیش ز رنجش یا که سر بار
ز نرگسش تا رخش لعل لبها   نمودش شهد شیرین لب لبها
دهانش حقه لعل بود پر در   از آن در بسته شیر آن حقه پر
دهانش طرح غنچه کج آزرده   طراوت از ترنج غبغبش
ز غنچه آنش کلون برشیده رنگ   لگام از لکد آنش زود رنگ
چو بیچاره شدش نازدن بیهانش   که در که بود ز بی عقد بیانش
سرسرکش بود ملک از افسر تاج   بها دادش سپیدش بر راه
و با با که عشقش خاک کرده بستش   همه بود او گاه آنکه گوشش
بر خویش کس هر بام یوسف   که بود هر نوش مرغ دل زده دم
زلیخا را دو عشق از خود بری کرد

در ذکر عشق زلیخا از نابسر از راه یوسف

چو پا شد از غم یوسف زبانش فرود

زمانه در پرش کاشانه خفت   بار وز چون ناخانه خفت
در بسته با دل گوارنج برون خوج   چو نالی که دردم ناکستانش
گرستی چو بوزنه ام هیانش   شد گریان فلک چون ابر نیسان
غباری گذشته وادی آوازه   غم آسیه بار بگذرد و خواری بار
شدی بستن هر سینه گستر   ز دیده و دل بند بر آتش
ز جایگه دل چو داری بار ابرو   چو داری از چند بیش سال ابرو
جدا هر مایم آرایش کلک   هم آوازی و هم ماتش کهر
سعادت از ما نگر خیزد و بر تو نما   سگر تا ز مهر و حوت بود ادبی
جهان با درد بودی ناز ایب   اگر که ای در سنگی درد خاک
تو رشید ایوان ابهاها غلبها   ز خون دل ز رخ شستی غلبها
تو چند مر سینه تا شد چو پلک   سینه خون بود دم اپیم خاک
بود از نهاد از ماتب پا پیچ   نگاری پر کس از خونت پسند
سمندی دست یوسف خبر ز اشک   که ماندش دیده چشم اپیم اشکی
چو چشم شوخ حیان شوخ رعی   تسکین و عقل کار و عطلش
پلنگ با پای کوه و ز نما   جا خون ز آهوی در گو زنها
رسم وادی سکون بر چراگاه   شد ز امنیت با آن چرا که کاه
بس پنج ... ادشش خار رنگ   تف الکره وکوکبی ...
دی چون طره لیلی ... شان   جوان خیزد و کاه از کمکشانش
ز چالاک گردان او بود بی   که آب زخشه خورشید بردود
جهان ز رنگش سهیم چشم دیدم   چو روزی که از نبش دیدم
چو یوسف بود از او نشستی   ز لعلش ده دل در شکستی
مهیش رنگ از دل ها زود   تصحیر آوازه هر کس شنودی
شدی گر که یوسف شد شوارش   کشیدی پرده ها اشکارش
ز لیخا خبر از آن آواز گشتش   فتادی در زمانی نقش گشتش
شدش از شوق کار از پیر و ان   بسرعت رفتی از ما نب پیر و ان
شنیدی چون ز نزدیک آن دل ایام   هعلی در دوره دود آن و غمخوار
جگر چون ز دوری پیوسته   کرده آن فلک دو دم تنگنا
کنون آنکه ز من جو در گذشت   و از آن همه نو از خو دوری گذشت
چو یوسف را زلیخا دید مقصود   دلش را یافت از مقصود مقصود

سر راه گرفتن زلیخا یوسف را

پیش او بنشسته بر دست بازار   فرو با دیده از اشک سفر ادری
نگفتار مقصد و مقصود و تو   تو هم قایم و مقصود من تو
دهان و دم و هش و دلبری ده   جهانگیری مصر و مسند و رنگ
گردن گوهری بر دو خون گشت   فشاندم نقد جان در دو رسیده ام
نا امیدی که دیدگار من دیر   که از ناله آن نظم بسم گیری
درین دم که ان شد زمین بر   زد آتش در جهان آه شکافتن
به جان ان در جهان شب صاحب   جوانی در جهان که تا در ج
چنان شد که ز چشم سرانداز   که جسم جان یوسف از دو
درین نو دیدیم طلب بو آن   غمم از جانه دو دم نکاور آن
همگسک این و خبر ان سخن ان   که شاه خود غلم از ... شش
بیا بگذر ز ... یوسف سیاه   که بود از مقدم یوسف زلیخا
چو دون آمد زلیخا آن نعم آباد   چه مطلوب آن تظلم گاه بگیرید

التفات یافتن زلیخا از یوسف ع

پیش

نکاح درآوردن یوسف زلیخا را بحکم جناب اقدس الهی

ملبس تا عماری کو بپوشاند عماری کو پر از لعل و زرش داد
بگه هم دل که وی شد مطلب دو ساعد در میان کوش حامی

چو شد تو دیدگان سرو آزاده کمر بگشود دیدش زر روان
ز گلبن چیده او را برگ از شاخ ز بلبل بوده منقارش گستاخ

کلا بگشود دیدار دم سخنش درین ناسفته آن لعل سخنش
بر اوراق منتش بنهاد دربان نهفت اندر عقیقش شاخ مرجان

چو آمد در هم بوسیدن بر هر پیش روان شد چو شیر از جوی نوش
درین از منقبت یکو بر گوهر پس آن نقش و نگار [illegible]

کزین گنج گهر سربسته بشنو بود هر خواجه این در بسته بشنو
زلیخا گفت ای در چه جوابات تو را در گوهر نا سفته بود جواب

ز گفت دل در دم آرام بود کلیم این قصه کو هر سپهر است
کزان دم کو بگفت دو بار بسیار که کرد الله خویش دانا

چو یوسف این سخن بشنید خندید دعا و عهد و پیمانش بسنجید
بگفت از زمین تا [illegible] همه با کار و نام [illegible]

چنین گفتا مرو در هر کجا ماند همی هم با لطف الهی یارم
ز تنها ز نهاد از بهای کام جش ز نکته و نام مگیر و بخشش

زلیخا ذوق زین جام [illegible] بگفت دار کار در دور کمالش
تو خود گویم ار با عاشق مگو راست جهان کن که این زنهان [illegible]

زلیخا که صداقت و عشق آغاز دل تکم محبت کار آغاز
سر [illegible] که عشقش در آن نگار یوسف [illegible]

چنان تا شد یوسف تیز [illegible] که باید شد دل از دل او
محبت که کز رسم آز و پیداد که شد صیاد و صید و صیاد

شد از حقیقت ما [illegible] فنا از نقش [illegible]
بجنبش قطره تا بود و قلزم به قلزم چون رسیدان قطره گم

با تا آنجا دلش دیده از هر نگه در هر مکان هر دو ز هر
چو بینی پرتو خورشید از دور نه بخشد ذره چشمت دگر نور

چو یوسف تو برهان [illegible] نگاه حق پرستی [illegible]
عبادت خانه [illegible] که ماند [illegible]

مکانها از سعادت با [illegible] نشسته [illegible] در جاداد
سحر بر زد چو صبح از [illegible] از آن وان [illegible] شده داد

ز چشم ازرق گردون [illegible] چکیدن [illegible] آغاز

وصف نمودن یوسف از این دار فانی

در این قامت چنین [illegible] که چون قبا [illegible] چاک
برامان سر [illegible] ز دار [illegible]

شتر گون گشت دو [illegible] که وزد از بخت خورشید سیاه
ز خلوت یوسف آن [illegible] برون آمد چو خورشید [illegible]

جهان [illegible] نگارد که جبرئیل آمد از در باد و داد
به دو گفتا [illegible] بخت فرود آر از نگین [illegible]

عنان تو سن [illegible] بگفت [illegible]
گفت جبرئیل [illegible] که با خود [illegible]

از آن یوسف که [illegible] در آن بو جانب فردوس [illegible]
نگفتش عندلیب [illegible] سحر [illegible]

زگلبن

ز گلبن چیده [illegible] شاخ گلها همه [illegible] بلبل
درین گلشن که داریم [illegible] دو بلبل [illegible] خون [illegible]

اگر آن که [illegible] تا شاد به گلشن [illegible]
[illegible] آشوب [illegible] چرا عالم سیاه [illegible]

ز بیرون [illegible] خروش [illegible]
ز شبنم [illegible] ز [illegible]

جدا [illegible] به [illegible]
[illegible] سپرا [illegible]

دریغا از رخ [illegible] یوسف دریغا از قد [illegible] یوسف
دریغا سر که [illegible] نشد [illegible] یوسف

بر او [illegible] جو یوسف [illegible] یوسف
به دو گفت [illegible] ز [illegible]

کسان [illegible] که [illegible]
چو غنچه [illegible] تو [illegible]

چو [illegible] چشم [illegible] چو [illegible]
کمان ابرو [illegible] باشد کمند گیسوت [illegible] باشد

بیا و ز [illegible] چشم [illegible] [illegible]
بخلوت [illegible] در صحبت [illegible]

و با [illegible] شوند [illegible]
بر [illegible] و بند [illegible]

در آندم [illegible] شود [illegible]

[illegible] [illegible]
به چیدانند [illegible] [illegible]

زلیخا که غم دل [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

چو صبح [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] بجاروب [illegible]
[illegible] [illegible]

دریغا [illegible] دریغا [illegible]
عزا [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
کنون [illegible] [illegible]

نه [illegible] [illegible]
بیا [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
یا [illegible] [illegible]

چه دل پروانه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

که با [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

چو [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] که [illegible]

چو پیش آید تو را خوشدل نشستن ز یاران کهن خاطر گسستن
هنوز از صحبت آنست چو بینی چو با آن بی‌نکو محبس نشینی
حقوق صحبت دیرین نگهدار ز یاری الفت حسن به یار
مکن اندیشه با دلخوش جدا ما ز پیوست یار از بیوفائی
مرا از رفقت کار آگهی نیست اگر پیش منجوم ما پی رسی
عرض ز رفتن ده کاری کز پی خویش نگوئی اگه ام اندر پی خویش
نگون گشت بر دو پهلوی خود گاه که یک آگهم تا پی چه یاری
رسیدش دل به دلبر جان بیابان نگاه افتاده در خوف قضا یار
فغان کافر زنان مکار ز خویشی زیوسف وز زلیخا خانه پرداخت
چو دهقان فلک چون کار کن کار بر آن چه رخ سنگ کان دانه
نشست آن فرد تنها را که گفتش گذشت آخر که ما را که گفت
سپید تیز کرد اینجا چو یار عجب مرد کشی و مردم نگارست
نه چیز آید از مردم کاری ما را نه آید از کسی آزار ما را

حکایت ارزنه و پوده

مرا با کس نه گردد پرگار دو تا با کس نگاه و درده پرگار
زبیر جمعی بسی خوشها که زین پیش نه مردم ریگ آن چشم میاش
ازین پس بیم ز روز آفتی از آن خوبی رسیش خود دو
چه با بیم دیش آخر او کرد مرده ز اول کار شرار از ماذر بیاورد
خندان دل به جان کرد او بگفت ازین بیگانه بگذر کامکاری
ده که گردید بعد از روزگاری بدینها آتش ایشان جای سرازار
غم آینده و اندوه مرشم که چون رفت و بود چون آه
چنان رسم بنگ وارده گرسید که خواند باد خوش و پر سید
نه پیران ایمن از در جوان بدایشان سالم از دو زبان
چه گردد سیا بگندم و جو جو گشته نه انده گندم نو
بهاری تر و خشک شوند نه هر چه پر نه تو حاجت
ز کلیشن بر زن آتش فرو ز ناگه جد پرت با جواب
زرد پیر زن ازین کار روی به او که داین کار اندر هست
برگ کمن کن گذشته گفت بس سر بر و جان کن با ملک ماست
مکن زان جماعت گوید امری نه پیدا و نهان بر جد ادی
خداد ورد چون بازد ده خویش نستانده تو تیگی داده خویش
کسی چون او نماند و مادر از این فرزند کشی زیاد و زاد
بکام دل هو کس چند سالم جدا ساند تو را از بر جام
چو کرد و از قطع پیوند ... کار مکن با هیچکس پیوند بنهار
ز پیوندی کسی خوش دل نباشی وز ان پیوند بر خاطر نباشی
سبک ای کس که کس را باشد پیوند تو در پیوند داد و در قطع هر چیز
اگر زین آب و خاک آتش بل هوای عالم صحبت هوش اقال
شود آتش ز دست قطره ای باد که نا شود در خاک ناچیز
بود آن نیز بر باد هر چند که بر باد خواهی است چند
گرفت از سر چه با دو بود در بود از پای تر ابر این بیداد
چه گفت آن آذر باد که شد از گلش فغان زین جهان هیز باید گشتن
جبال وادی و هم بوار دشتی نهاد از بی سبیل و باد و بختش
بکام آن مادر کان تو نیز از باغ نیز و خود دو بچون کلکی زین باغ

نماند دریه این طاق مقرنس نماند ز شاخ و جا و دانش
غم عالم مخور تا شاد باشی درین زندان جان کاز نباشی
بیاد روشنی چشم آمخی بیادی جان به بیاد دو سانی

پند دادن به ادرخنه

چراغ که بدخیزا ی بی پا دارد گردش به پیرو داری بادر
نه فرزند دار فرزنده بهتر ز فرزند سعادت مند بهتر
خردار تو عیبه یکی پیسانه ام چو آتش ماند از یک پاره ام
کنیم کج ما وعاك نکند ماریم نه شکیم از کتیکان بار کار ایم
نکالف چهره داز یک پیره رشند نهال چهره از یک گرد رسشند
چو از این جهان آمد فراست ز اهل جفا قرار دو خاب است
ز ارگین پیره بیرون خیزاده بر تهر خام یکان و جا رای
بر اساده ز پیرون ده ز خیز یکه اگر مرد روزه دو دانه ز دل مردان
قرب از خوشخویی کار رابع بدارد ز خویگیرا نگره جا شی
نمک گوتا ده رفت آن از پی ما ز با افتاده خوابه دیگر
ولی بر زبر رو چهره دیده با شد نهنگ دل ابیدو رو چه باشد
ز آن که بگه با دانا نشینی دیگر زآن کوشش تا تنها نشینی
بکشم کم بینی ده ابرها مقام گنج دانی دیده انها
چو ایسیتی بنده شو کاف داما ده باده بیوان کن کار دانا
ز بد ستی کن بدو زیر دستان چو پشیاری قلم در کش پستان
ز قلم اندیشه کن ظلم آن کنیز که کار در ده تکف ظالم به بیدات
عقاب ظلم چون آید بپر وازه خورده مغز سر ظالم در آغاز
تریر راه که مظلوم ستم کش که بست آن قطره چو آیام بیابانش
شنیدم پیرزال بکنجی بها وی کاشف با آب گردیدمی

نظم

سوی آب حگر پرورد او را ز خون دل بجاد آورد او را
کمر آمد بپای سن در بخش از انجا کمرا در بپا هش در پچاپس از انگشت
کمر بند بیا ایش خوش بستر کمر از بیده ماشد گوهر کلوده
بیابان پیرزن بنها دار سر تو زشاخ میوه در در خوب از
چو دیدآن پیرزن انغان بر آمد خفر خیش دا از جان بر آمد
قضا را بود حیاد دی بروان باغ فدکار زاغ کش انکند بر باغ
چو شکاران نیر آلماس بر آمد جو ز باغ آن دو پیش طاید روز
کمان کار رشته بر زن کک که هر چه نگه اه پیر زن لک
قعد این کس رد دل بیاسوده که روز کستم از از ارد دو زاه
چرا از دست خاطر عملی آنست تو فارغ باش کار جد در ایمنت
ز در ستون به بپرو جوانی ز زن جلد نیز کن تا توانی
خطر داری داو از دل که بر جایست دیگر پرست از دو جان تا گر است
بکند خویش تر ا فاسق که کار بر ایش با در بر زه بدگفتار
کمر زن همچو شیطانت نه زاده چون گفت ز شیطان شود بخش زاده
ز نقش سرکش ازو آرد دیگر ز بش حرکت شود با نور فردا
نه ناکو غفلت او را باشد گردم چو زن بیب عذاری ز خود بجزام
بهر چون پادر دار اطلب مباد از دو دری بر چهره تدبیرات
غلا بندت درین ره از بیدیج به بر دان رنج دا را بیابان رنج

چو در فتح و ادب از رنج عالم [illegible]

[illegible]

شکر توفیق اتمام و تاریخ اختتام

قلم زان سخن [illegible] [illegible]

قلم از دور دفتر برگرفتم [illegible]

[illegible]

از آن معشوق و عاشق [illegible]

ورد و معشوق

[illegible]

نشان از چشم پر خمار باشد
نهان از چشم پر خمار باشد
اگر روزی کند قصد گلستانش

[illegible]

منقبت

[illegible]

لمؤلفه

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ولە

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

ایضاً

[illegible]

بوقت

[illegible]

و له

[illegible]

و له

[illegible]

ایضا

[illegible]

ایضا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نه هر کاری که از ابر و [illegible] / نه هر کانی [illegible] گوهر

نه هر گه [illegible] / نه هر گه [illegible] گوهر

[illegible] / [illegible] گوهر

[illegible] / [illegible] گوهر

[illegible] / [illegible] گوهر

[illegible] / [illegible] گوهر

[illegible] / [illegible] گوهر

و له

[illegible]

[illegible] گوهر

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

و له

[illegible]

و له

[illegible]

ایضاً

[illegible]

سلطان

نفس صبح ز انگشت درود | و همدم پاره پاره در کول
جیش شام از طلیعه صبح | گرده شد زعال عزم حبیب

ز سپید چشم اختران مکحل | ذره ها سر علوان بوریل
جام خاور گشت گان مخمور | اختران سر نقش نسیم عجیب

از بوقع دوادوده کمانه | خیمه زنگ [illegible] از نقد لیل
سر خوش ترش مه دو ده سنگ | حاصلش با خیاز ابر تقلید

دو تو ادوار که ک جیشان | وز فشانه و نیز زن پیچیم تکید
گرده جوان از ان دوده نسیم | سارقان را به تیغ قطع سلیب

گرده انگار چو پندار کویب | لشکر زهیر از فنون تهدید
تیر سهین بزه بخارده جنگ | آنچه بیند کسر ملت تکذیب

شاخ ز نواله پیرهشان ضرب | پیشگو نه فنا پیست تعلیب
چون دو ده بود بر کنار شد و دیم | گشته نسرین و مجمره ترتیب

بوده در جنس ستارگان دو لو | یا بگیان قطرها ز دلو تسحیب
چتر دین قلم مقیم است | در حسابش ز سهو و تعقیب

نیم های عیان و نیم نهان | دوست چون ساقی نو [illegible]
پرتو مه بهاده بر بالا | چون فشانه چراغ [illegible]

ماه از او بنفش پر بشکم | فلس حاتش خرد و خرقیب
مانده خیمه از دو از دو بر باج | ش نهاده و فلک تعقیب

انگکان شد عیان ز نعاوق | هر چون نو چشم اسرائیب
چون ادای فریضه شد بودم | گر به تسبیح و گاه بر تهلیل

منتجب گشته ماده ده نزار | منتجر شده و سخت تکید
گرچه از اختران سیاره | کار سعدین یافته تقلید

نوع عبد انس نانیدم | باشد و دیده از کلال کلید
ناتقم گفت سعد از الله | نشر از صبیح یار تطلید

لعادت پا پیش چون سعدیان | بوده در ملک شد دیده تکیب
چند از ورکوشه کرفت چو شیر | سایه از فوج دو جهان تحبیب

شده ناچارشان زمین و ماه | با خستان ز سند و تکلیب
آن کمین حسین و خلق حسن | آن حلیم نکو و علم عجیب

انکه چون سمین عو با چیزه | کج پیرو ویزه و دشمن سلیب
ای سکنده ربسلیمان ماه | دین فره دین فر تا تقلیب

با صفا گوهر تو تا صدقی | پا فلک اختر تو تا فقیب
خیر دشمن کنجه در تو | کر بعزم عدل گشته تهذیب

ریشش از فرشته اسپید سپید | از اباب پی بر صحابه پیب
در زمان عدالت شاه | کر بمظلوم ظالمت رهیب

نا فاعل قصد صعوه حزی | نه ضبا غم تعب ندیم عجیب
تو به هر ملک سایه اندازی | بر سر شاهش افسرت تعلیق

روز هیجا چو چشم از ان حزج | گرد وار گرد و رنگ تکیب
چون شب از گرد تیره صبح ابد | چون نجوم اندران صلاح عجیب

خنجر از آتش زان [illegible] | بانگ هو و سخت مه اسرانیب
افگند رخنه بر سما و سمک | واک و عنکب و مرکب تعجیب

بر بشت خاک تیره شود | خنیب جان را چراغ [illegible]
دود از جان [illegible] | مانده از کار دست عزرا حبیب

آمین

سمان گشتن معرکه را | زنده از ترک جامه ویم
چون چو دار سوار دو رعید | نصرت همنانش پی [illegible]

بو سرت چتر سایه ملک را | در کف تیغ شسته چتر نهب
تیر تشان دو آنچه تیر چشم و | کرده دست تان ملکو حبیب

او درگرفت این قصیده دریب | رفت از نقش زمان طیب
شاعرا خواه بوست نو نوز | چون بدیر جا مکان تهذیب

در نشوق در این کو سعتم | که خداوش داده جز و حیب
در ره اینم انیقد ددانم | که خاطبت راین تطویب

نرگسیم ان دو گشت صاف جسیم
کز مارقم ده بشکه عمر تر جسیم

وله

ایضاً

باد تیز گم قاده عنبر دم | کلبن سبز از بوی گل افشاند پرم
بو کاه که کند قد جو کره پامال | گیر جو ذو لالا عنبار و حطیم

بوده بوی اندوه دل دوام دارم | دوری گوهر ان جو دم دامن یرم
چو بسط عالم کش و منظم | تیغ کف سلطان قلم درست و دم

در ماه مقبول بارهان شیران نسیم | دو ادانه خنگ اسبان سکو ده تیرم
بو انس عالم تو نم دست تظلم | او که چه غضب باشد وند که بر چترم

سر نار سفید بر چه غم از درج اسپسیم | خورشیده جانم بچه غم از دود پرم
از فرکه تحذر نه بیت چه سند | دشمنم به همه خورده دو آنگه و بیند ترم

خاصه چو بوده بوم دیر نیه فیقیم
خاصه کرده حاجب قرضه بدام

وله

ایضاً

خوانده جوان حکم ناکب چکنم | خوان دل ماند ده و بان چکنم
گشته حیا به سبک کار چند | دست در کار ناشیان چکنم

حال دوران زمان گشت زمانت | گشته اشراف خود رایان چکنم
عیب پنهان از زال جان | چون عیان گشت ز اعیان چکنم

آتش تفته ز آتش تر ترب | تیر از آنچه بده چکان چکنم
فاده کشر نظر زنده چراغ | نقش خورشید و ایوان چکنم

نا دگسر نه نگاه زده عبد | هر جمشید بغدادان چکنم
سال ما شد که بدون ریشه | دو ز سحر و گو از کان چکنم

رنگ از رنگ زده جو نه یه | جا نه لعبه خشان چکنم
زاده خیال دم آن گشته | صدف گوهر فشان چکنم

مرواتب و نه و فاک گشت و خار | شده با هم همه یکسان چکنم
گشته هر گفت هم با جان | سگ و ازین گلادان چکنم

دقه رفته شده ناکس گس | کلکه با همه نتوان چکنم
دو جمشید بنجای که سپید | شده جم اهتو که دوران چکنم

دلش ضحاک کند زاد رانا | شد چو تیغش شرافشان چکنم
ز هیران مار براو دوده دار | از بد و بنگ جا ماها هم چکنم

جان گزاند جمله خوانده دام | رنگ بر کار ازین دو دندان چکنم
بس بسر عالم نوراز مغز بهی | شد نشد چاره قربان چکنم

نیشتر چاره حکیمان گزینه | هر مغز سرا نشان چکنم
عنقریب گرین ستم و تیغ | کیش نشان سر از اقبال چکنم

عالم از انس تهی گشت دوران | انس واده هر بی جان چکنم
و هر ده دوان و دوران دیوانه | دیو دوش ده اوان چکنم

تیغ آخته دیوان یا بسم ‌ بی تخت سلیمان چکنم
هر عجوبه زده از عجز دوام ‌ هر سلیط شده سلطان چکنم
کاوه و ضحاک ده یک نرخ خود ‌ فلک از تیغ حیران چکنم
و آن لئیمان که شوند ضعیف ‌ دیو را گفته سلیمان چکنم
کوفت کاوس چو کوس قتال ‌ بی دوا درد بعلیان چکنم
ناکسان از طمع چند اند ‌ شده پیش کرده نالان چکنم
اندرون مرد آنکه نو مخت اور حیث ‌ گر گشش جود و کیوان چکنم
هر چه را غیرت شاه و چون اند ‌ غیرتم که گیرد کسی ثنا چکنم
هر چه عقل کرد آن انگارند ‌ خورش باهم او زبان چکنم
از ضعیفان بنگاه یک سو ‌ همه سوا بکریان چکنم
چاره بهم نزد دستان لیکن ‌ ضعف آن کرده پریشان چکنم
غیرت از رفوج ابا بپیرون شد ‌ گهه از ابره بد دیوان چکنم
آگه از این سر سگبان از ضعیف ‌ گوش سگین نوا افغان چکنم
کاوه کز تیغ برافراشت درفش ‌ بسته دزد و دد و دکان چکنم
کاوه که دیده افریدون بود ‌ نادر شیر پستان چکنم
هر تنم دو چو دوران روزی ‌ بیچه خسرو ایران چکنم
زال چرخم چو نیش دو زنده ‌ جرعه آب دلستان چکنم
دوده ز پسر نگیر و رستم ‌ خاتم رستم دستان چکنم
زمره ابنای جهان [illegible] نگند ‌ بو شنم لیک باغبان چکنم
در تنگ دل تیز بنداری ‌ بسته ایم به جهان چکنم
زال پیچیدگی چو زلیخا در بشت ‌ دعوی یاکه دامان چکنم
دو غم از دوست گنه هم بنت ‌ منهم بوده نه بد زندان چکنم
فلک غربت شده پیر کرم ‌ مصر و دولت [illegible] کنعان چکنم
دختر دل بسیام نو زنداد ‌ فتنه این گره سامان چکنم
سخن خود و رسیده زانش ‌ نوسه چون سخندان چکنم
نیست مدح گم از فلکها ‌ نیست مدح چو فلکان چکنم
صباح و عیدیه صبوحی صبح جم
و له
ایضاً
کای عقوبت عرض [illegible] چکنم
باکاه طرازی شده عیب [illegible] صدا ‌ نهاد چند زر باش سبز خوردیم
ستاره مردم در منظر [illegible] چشم ‌ کف دو و مو زبان [illegible] چو دیدیم
زعاشقی چو دریکاه و خسرو عشوه ‌ ز ناتنیش چو طرف کاه و خوانکاه الیم
درون شده نهاده بیسنه [illegible] ‌ چارستاره و گفته چیا بر سلیم
زرنج خشم نظر کرده و مخدو دیده ‌ نیازک شده [illegible] چو باغ نعیم
شبنم هر رو که از جنگ خنجر زاده ‌ خشاده از هر طرف از باده چو نسیم
بجنگ نیاکه دردان نرم [illegible] ‌ زدو زهره بهم و سم چو [illegible] قدیم
منز از نظاره این [illegible] ‌ عرق لبه حیرت که خورد و زحریم
نشانه تا عجم داوات رتش تاکاه ‌ کوشه زری که جهان [illegible] الیم
زنگ افق دور رخشان [illegible] هلال ‌ چو ماه چاره ده بر گیج [illegible] سلیم
زمش هر دو چو در یتیم [illegible] ‌ خدا نگند که جانند در زدن یتیم
ازین نوبه چو شده رشتم [illegible] ‌ شدم [illegible] کار بس از [illegible] کار کریم
قناطر [illegible] کشیدم [illegible] ‌ نیا درش چو صبح و کاکلش چو نجیم
عیان ز عجب [illegible] من [illegible] حسن ‌ عیان بسینه [illegible] قلب سلیم

مصاحبان

مصاحبان به تیغ و چنگ از نعمت ‌ نشسته‌ایم [illegible] بساط [illegible]
یکاد بود یکاد [illegible] اسمعیل ‌ کی گرفت کی [illegible] خویش [illegible]
عیان ز یار یکی با درم [illegible] ‌ دوان ز دوست یکی با حبیب علیم
شوند [illegible] این [illegible] ‌ باقتضا که [illegible] ز ما [illegible] نسیم
قدم کو بود ز بار [illegible] عمل ‌ ولم که بود ز تنگ دل چو قطعه جیم
[illegible]
و له
ایضاً
مبارکی [illegible]

[illegible]

منقبت

[illegible]

بعر

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

گرگ

جانب وحشت شده ... [illegible]

[illegible]

با همرهان ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

شاه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خورشید ... میدان ... [illegible]

[illegible]

پروانه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

صبحدم دیدم صبا از اصفهان

خنده زد گفت چو دانا گفتش

گفت ... [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

جانب ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

ایضاً

[illegible]

دگر نه بزم [illegible]
عصا گرفته [illegible]
چو پشت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

ولہ

دگر نه چون [illegible]
نالهٔ [illegible] آرزوست
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

رباعیات

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

این [illegible] | این [illegible] | این سرو [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | آن [illegible]

[illegible] | گفتم [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | گفتم [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | از غصه [illegible] | کردم [illegible] | [illegible]

این [illegible] | این دیده [illegible] | این [illegible] | این [illegible]

[illegible] | [illegible] | گفتم [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | از [illegible] | [illegible]

[illegible] | در سینه [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] | [illegible] | آنگاه [illegible]

[illegible] | از [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] | از دیدن [illegible] پرستیم | هر روز که [illegible] شمع [illegible] | کردم [illegible]

[illegible]